

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

leden-únor 2018

POŽEHNÁNÍ I PRO KOLEDNÍČKY. Přes 400 tříkrálových koledníků dostalo požehnání v olomoucké katedrále sv. Václava. Poté mohli vyjít do ulic koledovat za lidi, kteří potřebují pomoc. Lidé dobré vůle z Arcidiecéze olomoucké jim přispěli rekordní částkou - 28 387 035 korunami. Charity děkují dárcům za štědrost, podporu i milé přivítání tří králů. Více o požehnání koledníků na str. 8

Foto: J. Kopáč

obsah

Duchovní slovo:

V postní době nejde jen o půst2

Zprávy z arcidiecéze:

Do domácností míří téměř 26 000 postních krabiček2

Tříkrálová sbírka: na potřebné letos pamatovali i ti, kteří pomoc sami potřebují3

Koledování Arcidiecézní charity Olomouc4

Redaktoři Rodinného života zaostřili na problém neplodnosti4

Z farních a oblastních Charit:

Hranice, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Šternberk, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín4

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Blok expertů25

Vojtěch Kodet přednášel o syndromu vyhoření.....25

Humanitární pomoc:

Kontejner už doplul na Haiti26

Z Arcidiecézní charity Olomouc míří na Ukrajinu další pomoc.

Oblečení a postele26

Napříč Ukrajinou s Vánočními balíčky27

DUCHOVNÍ SLOVO

V postní době nejde jen o půst

Pochmurný čas

Moje vzpomínky z dětství na postní dobu jsou pochmurné. Nechápal jsem, proč je mně (a koneckonců všem, co chodí do kostela) najednou určováno, že se nemáme příliš dívat na televizi, chodit do kina, příliš dobře jíst, že se máme vyvarovat všeho, co jeví jen známku příjemnosti. Z některých kazatelen (v kostelech bez květin a se zahalenými obrazy) jsem slyšel, co všechno nesmíme dělat a jak se máme co nejvíce zapírat. Bůh se mi tak do podvědomí dostával jako ten, který nám chce co nejvíce zkomplikovat život. A čím nám bude hůře, tím lépe... Velmi dobře si vybavuji moment, jak jsem se styděl, když jsem na popeleční středu jako malý kluk vycházel mezi „normální“ lidi z kostela sv. Kříže Na Příkopě s ušpiněným čelem...

Nechápal jsem, proč to všechno musí být. Možná, že mi to tehdy někdo vysvětlil, ale já si to nepamatuji. Pamatuji si jen, že jsem vnímal, že je to všechno kvůli té „postní době“, která jako nutné zlo předchází Velikonocům, kdy už konečně budeme zbaveni onoho Damoklova meče - nesmyslné pochmurnosti a odříkání.

V postní době nejde jen o půst

Když jsem se pak v dospívání osamostatnil ve víře, byla jedna z prvních věcí, kterou jsem zkoumal, právě postní doba a půst.

(A zkoumám dodneška...) Nyní vím, že v „postní době“ nejde v první řadě o půst. Půst je jen jedním z prostředků k něčemu důležitějšímu: totiž k obrácení. Ano, hlavní náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání! Ale obrácení se k Někomu, kdo mi chce nabídnout více, než to, čím právě žiji.

Obrátit se ale k Tomu, kdo mi nabízí něco většího, předpokládá, že je třeba se od něčeho jiného odvrátit. Abych mohl do svých dlaní přijmout něco většího, musím odložit to, co v nich může překážet. V tom je podstata neustálého rozlišování kudy nás Bůh vede, co nám nabízí a co je pro nás dobré.

Moudrost církve předávaná po staletí doporučuje tři, resp. čtyři kroky na cestě obrácení: „půst“, „modlitbu“, „almužnu“ a „smíření“. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu, rozlišuje, jak a kudy se má ubírat jeho život. Postem se člověk něčeho dobrovolně zříká (peněz, času, aktivit...) a to, čeho se zřekl, poskytuje potřebným – což je podstatou „almužny“. Smíření pak člověka naplňuje pokojem ve vztahu k Bohu, k druhým i k sobě.

Požehanou postní dobu!

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Do domácností míří téměř 26 000 postních krabiček.

Lidé si odříkají pro chudé

Arcidiecéze olomoucká - Středoškolák, kterému zemřela pětouletka a musel se tak náhle vypořádat s placením jídla a nájmu. Maminka, která zůstala sama na pět dětí. Těmto a dalším lidem pomohla loni Postní almužna. Věřící i další lidé z Arcidiecéze olomoucké do ní přispívají již od roku 2009. Postní krabičky obdrží právě v těchto dnech v kostelích či Charitách. Domácnosti Arcidiecéze olomoucké letos postupně zaplní 25 940 postních krabiček.

Starobylá tradice - Postní almužna hlásá: Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný. Lidé, kteří se zapojí, udělají něco pro sebe i pro druhé. „Peníze vhozené do postní kasičky by měly být především za to, co jsme si sami pro sebe odepřeli (kouření, sladkosti - cokoli, co máme rádi a za co utrácíme peníze). Postní almužna má mít především duchovní a formační rozměr a z tohoto snažení má na konci vzniknout nějaké viditelné dobro,“ uvádí ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepř. Tipy na potřebné dávají Charitě kněží nebo i lidé, kteří se do almužny zapojí.

Třeba na Zábřežsku Postní almužna pomáhá v případech, do kterých Charita původně nezasahovala. Těmi jsou studium a další osobnostní, duchovní, kulturní a sportovní rozvoj dětí a mladých. „V posledních letech jsme například platili ubytování studentce z početné chudší rodiny v místě výuky a přispěli jsme na stravu ve školce dítěti, které potřebovalo kontakt s vrstevníky. Almúžna pomohla uhradit i poplatky za umělecké

kroužky a táborové pobyty nebo pořídit speciální brýle dítěti se zrakovou vadou," vypočítává ředitel Charity Zábřeh Jiří Karger. Podle něj příspěvek z almužny stojí i za rozvinutím projektu POMPO. Přes ten Charita Zábřeh rozdává do chudých domácností s dětmi balíčky s potravinami, plenami, hygienou a čistícími prostředky.

Charita Přerov směřuje příspěvky z Postní almužny k lidem, kteří se náhle ocitli v nouzi. „Podpořili jsme třeba středoškoláka, jemuž zemřela pěstounka a musel se náhle vypořádat s opatřením základních potřeb, například se zaplacením jídla a nájmu," sděluje za Charitu Přerov pastorační asistentka Emílie Šmídová. Ta za almužnu nakupuje i školní pomůcky pro děti z chudých rodin. Loni tak výbava do školy putovala třeba k pěti dětem, jejichž maminka na ně zůstala sama. „Paní dělá, co může, ale postarat se o pět dětí je velmi náročné. Zvlášť, když chodí všechny ještě do školy," dodává charitní pracovnice.

Doba půstu znamená obrácení se člověka

Hlavní náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání.

Ale obrácení se člověka k Někomu, kdo chce nabídnout více, než to, čím právě daný člověk žije. Jak na to, přibližuje prezident Arcidiecézní charity Olomouc a duchovní v jedné osobě Bohumír Vitásek: „Moudrost předávaná po staletí doporučuje čtyři kroky na cestě obrácení: **půst, modlitbu, almužnu a smíření**. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu, rozlišuje, jak a kudy se má ubírat jeho život. Postem se člověk něčeho dobrovolně zříká (peněz, času, aktivit...) a to, čeho se zřekl, poskytuje potřebným – což je podstatou almužny. Smíření pak člověka naplňuje pokojem ve vztahu k Bohu, k druhým i k sobě.“

Postní krabičku lidé obdrží ve své farnosti či v kostele o Popeleční středě (14. února) nebo o první postní neděli (18. února). Krabičku pak odevzdávají zpět o Květné neděli (25. března), v některých obcích až po Velikonocích.

Karolína Opatřilová, ACHO

Na potřebné letos pamatovali i ti, kteří pomoc sami potřebují. Tříkrálová sbírka opět trhá rekordy

Arcidiecéze olomoucká – Stmelení, solidarita, dojetí. Tři králové letos přinášeli radost do jednotlivých domácností Arcidiecéze olomoucké, otevřeli i dveře bytů, kde žijí sociálně slabí, zazpívali dětem z dětského domova, potěšili osamocené stařenky a stařečky či celé rodiny... Všichni tito navštívení lidé mysleli na druhé, kteří potřebují podporu, a přispěli do tříkrálové kasičky. Loňský rekord Tříkrálové sbírky tak v Arcidiecézi olomoucké překonali o více než 2 400 000 korun.

Zvyšující se příspěvky štědrých dárců překvapují každý rok. Letošních **28 387 035 korun** však předčilo všechna očekávání. „Lidé Charitě věří, to je pro nás ten nejdůležitější výsledek a závazek zároveň. Děkuji všem lidem dobré vůle, kteří sbírku finančně podpořili. Důležitá je ochota k solidaritě a pomoci druhým lidem. Češi, Moravané a Slezané jsou v tomto opravdu velkorysí a štedří," děkuje ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepř. Tříkrálová sbírka však není pouze o penězích. Je o radosti, požehnání, stmelení a jejími hlavními hrdiny jsou koledníci z řad dětí, mladých i dospělých. „Dík patří také jim - jsou ochotní vyjít v každém počasí a jít dům od domu a koledovat pro potřebné. Děkuji všem vedoucím skupin, kteří koledníky doprovází a berou si je na starost, a všem organizátorům, kteří obětují svůj volný čas," pokračuje Václav Kepř.

Zajímavosti z koledování

Do ulic Olomouckého a Zlínského kraje, dále části Jihomoravského a Pardubického kraje letos vyrazilo 16 365 koledníků. V Zábřehu koledníci letos poprvé potěšili děti z dětského domova. Ty pak samy chtěly přispět do sbírky ze svého kapesného. V Uherském Brodě se vydali do bytového domu, kde bydlí sociálně slabí. „Lidé v tom domě mají těžké osudy, často neotvírají, když na ně někdo zazvoní, nekomunikují mezi sebou. Když ale uslyšeli zpěv koledníků, otvírali všichni sousedé dveře a vycházeli ven. Byl to pro ně zážitek," řekl koordinátor sbírky v Oblastní charitě Uherský Brod František Bílek.

Kde tříkrálové příspěvky pomohou

65 % z výtěžku Tříkrálové sbírky se vrací zpět do regionu, kde byly vykoledovány. Peníze pomáhají každý rok lidem, kteří se ocitnou v akutní nouzi. Jde například o rodiny, které přišly při požáru o dům a nemají ze dne na den kde bydlet, a o další potřebné, do jejichž života negativně zasáhla nečekaná událost.

V Přerově za peníze ze sbírky vylepší komfort lidí a jejich blízkých, kteří využívají službu Domácí hospicové péče. „Pořídíme polohovací postele, díky kterým můžeme u pacienta zamezit proleženinám. S lůžkem se dá i lépe manipulovat, takže obsloužit pacienta bude pro jeho rodinu i zdravotní sestřičky snazší," sděluje ředitelka Oblastní charity Přerov Marta Šťastná. Lidem by měly doma ulehčit také nové mechanické vozíky. Pomocí nich je možné přesunout pacienta v bytě k zajištění hygieny a podobně.

V Prostějově zakoupí byt, kde se budou učit samostatnému bydlení lidé s mentálním handicapem. Radit jim a dohlížet na ně, aby zvládli běžné situace života, budou asistenti z Charity Prostějov.

Lidé s handicapem a senioři **ze Svitav** se díky příspěvkům z Tříkrálové sbírky dostanou například do prvního patra budovy v ulici Polní, kde je zázemí pro pečovatelskou službu a přibude tam ještě dramaterapie denního centra Světlinka. Charita tam totiž plánuje zavést speciální plošinu.

Ve **zlínském** Domovince zase vylepší zahradní terapii pro seniory. Zahrada přiléhající k budově bude bohatší o mobilní truhlíky, které budou pro lidi nad 80 let přístupnější, dále křesílka, informační systém, zvonkohry, nejrůznější nádoby a rostliny. Na čerstvém vzduchu více pobudou klienti odlehčovací služby Charity **Vyškova**. Ve vznikající bylinkové relaxační zahradě totiž postaví altán, který jim umožní pobyt venku také za deště či prudkého slunce.

DĚKUJEME za to, že nám pomáháte naplňovat poslání Charity...

Karolína Opatřilová, ACHO

Koledování Arcidiecézní charity Olomouc

Olomouc - Tříkrálová koleda v podání charitních pracovníků a muzikantů zněla v pátek 5. ledna také na olomouckých úřadech a nejen tam. Melichar, Kašpar a Baltazar vstoupili za vůně kadidla do Arcibiskupského paláce či nemocnice, navštívili také policisty, vojáky, hasiče a CARITAS – Vyšší odbornou školu sociální Olomouc...

Děkujeme za podporu!

Foto: Vojtěch Krystek, ACHO

Redaktoři Rodinného života zaostřili na problém neplodnosti

Nový ročník časopisu zahajujeme tématem opředěným mnoha otázkami, jež se ovšem dotýká stále většího počtu jednotlivců, partnerských i manželských dvojic a celých rodin: (ne)plodnost a možnosti jejího řešení. O jeho aktuálnosti svědčí mj. loňská konference o negativních dopadech umělého oplodnění, jejíž výstupy jsou spolu s tímto číslem zpřístupněny (podrobnosti na webu rodinnyzivot.eu).

Na jaké problémy naráží a s jakými otázkami se v souvislosti s tématem běžně setkává manželský a rodinný poradce, přibližuje Mgr. Hana Imlaufová.

Manželé Gottwaldovi v rozhovoru o své cestě k početí popisují běžnou praxi reprodukčních klinik ve srovnání s brněnským CENAPem.

Podobnou zkušenost pak reflektuje další manželský pár, pro který se však východiskem stala adopce.

A jak se vyrovnat se ztrátou dítěte, které je na cestě, ale nakonec nepříjde, se podělili manželé Pajdlovi.

O tom, že situace bezdětných párů není nikdy beznadějná, protože plodnost může mít různé podoby, promlouvá ve svém po-

selství biskup Josef Hrdlička. Krátký příspěvek k tématu pak připojuje také MUDr. Jitka Krausová. Časopis přináší dvě novinky: tematické úvodníky přejal do své režie P. Karel Skočovský a s P. Martinem Sklenářem po sérii článků o manželských ctnostech přečteme exhortaci Amoris laetitia, věnovanou rodině. Nechybějí tradiční fejetony, veršované čtení na dobrou noc, výborný recept, křížovka a další hry nebo informace o připravovaných akcích.

Předplatné či ukázkové číslo i můžete objednat na adrese:

**Centrum pro rodinný život,
Biskupské nám. 2, 771 01 Olomouc,
tel.: 587 405 250,
e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz**

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Hranice

V Denním centru Archa se klienti uvolnili při výtvarně hudebních dílnách

Hranice - V loňském roce u nás probíhala pravidelná setkávání s výtvarně hudebním zaměřením. V rámci této činnosti jsme společně navštěvovali keramickou dílnu Domu dětí a mládeže v Hranicích, kde jsme tvořili výrobky k prezentaci své činnosti a zařízení. Mnohá zajímavá výtvarná díla jsme tvořili také přímo v našem centru, v Arše.

Byl zapotřebí velký kus fantazie a výtvarného cítění při zvolení barevných kombinací. Každý přišel se svým nápadem, takže se nestalo, že by se nějaké výrobky podobaly. Na všech zúčastněných bylo vidět, že je práce baví, neboť všichni pracovali se zaujetím, nadšením a snažili se mít výrobky co nejhezčí.

Při setkávání u muzikoterapie se klienti měli možnost se-

známit nejen s různými zajímavými hudebními nástroji a vyzkoušet si na ně zahrát, ale především měli další možnost, jak se svobodně vyjádřit a seberealizovat. Připravili jsme pro ně různá rytmická cvičení a další aktivity, kdy spolupracovali s ostatními v kolektivu. Součástí muzikoterapie byla i relaxace, při které klienti mohli uvolnit své tělo, svaly a odpočinout si. I tato zdánlivě pasivní aktivita je pro ně velmi potřebná, neboť se během ní uvolňuje svalové napětí, které souvisí jak s tělesným postižením některých klientů, tak i s dlouhodobým sezením na invalidním vozíku, kdy jsou svaly ztuhlé. I pro ty, kteří nemají pohybové obtíže, je tato činnost velmi vhodná, neboť slouží k odpočinku nejen celého těla, ale i mysli. Realizace této činnosti probíhala za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, kterému tímto děkujeme. Také děkujeme za spolupráci paní Lence Fedorové z Domu dětí a mládeže v Hranicích a muzikoterapeutce paní Janě Vysoudilové.

*Eva Hynčicová,
sociální pracovníce*

Tříkrálová sbírka v Charitě Hranice opět překonala rekord

Hranicko - Letošní ročník Tříkrálové sbírky byl opět rekordní. Pro Charitu Hranice se koledovalo do 236 pokladniček a díky štědrým dárcům tamní koledníci vykoledovali celkem 1 278 026 korun, což je o téměř 130 tisíc více než v loňském roce.

Výnos Tříkrálové sbírky se letos vyšplhal výše téměř ve všech obcích hranického regionu. Na Potštátě, v Bělotíně, v Jindřichově, v Olšovci, ve Skaličce lidé přispěli o 5 tisíc korun více a ve Stříteži nad Ludinou o 7 500 více než v loňském roce.

Rekordní výnos přinesla sbírka také v samotných Hranicích, kde koledovalo 32 tříkrálových skupinek. Dobrovolníci tam společnými silami naplnili 42 pokladniček, protože některé skupinky koledovaly několik dní. Na podporu charitního díla získaly rekordní částku 244 333 korun.

Každoročně jsou velmi štedří občané Hustopečí nad Bečvou. Letos tam poprvé pokořili hranici sta tisíc korun – výnos sbírky zde byl 105 473 korun. Bezkonkurenčně nejštedřejší jsou lidé v Porubě, kde ve dvou pokladničkách byla částka téměř 36 tisíc korun. Děkujeme všem štědrým dárcům, kteří naše koledníčky přijali, svým finančním příspěvkem do pokladniček tří králů projevili Charitě Hranice svoji důvěru a přispěli na podporu charitního díla.

Velký dík patří všem našim dobrovolníkům, kterých se v Hranickém děkanátu v době Tříkrálové sbírky pohybuje kolem osmi set. Jde o malé i velké koledníčky - představitele tří králů a vedoucí skupinek, kteří při putování po našich městech i obcích rozdávají radost, roznášají požehnání, přání všeho dobrého do nového roku a bez kterých bychom nemohli sbírku realizovat. Děkujeme vám všem za vaši kolednickou službu, obdivuhodnou trpělivost a vytrvalost.

Peníze, které v Charitě Hranice díky Tříkrálové sbírce získáme, použijeme na přímou pomoc pro osamělé rodiče s dětmi, vícedětné rodiny, rodiny s dětmi s postižením a lidi v nouzi. Z prostředků Tříkrálové sbírky pořídíme kompenzační pomůcky – elektrické postele či invalidní vozíky, které usnadňují lidem péči o jejich blízké. Dále odkoupíme auto, které naše pečovatelky používají pro rozvoz obědů našim klientům.

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají pomáhat těm, kteří naši pomoc opravdu potřebují!

*Radka Andryšková,
Charita Hranice*

Charita Luhačovice

Tříkrálová koleda a dobré skutky rozzářily Luhačovice a okolní obce

Luhačovice - V sobotu 6. ledna vyrazili do ulic koledníci s kasičkou a písní na rtu. V územní působnosti Charity Luhačovice je jedenáct obcí. Za velké podpory dobrovolníků, obcí a veřejnosti se tato tradice mohla konat již po osmnácté, za to všem patří nesmírné díky.

„Konáním Tříkrálové sbírky dostáváme také možnost se zapojit do pomoci trpícím a potřebným lidem, kteří žijí u nás i v zahraničí. Solidarita s nimi je pro nás velmi důležitá, protože nám pomáhá vyjít ze zahledění se jen na své potřeby a vidět také nouzi druhých,“ říká o sbírce Jan Graubner, metropolita moravský. Tuto sbírku pořádá Charita Česká republika.

Celkově tady koledovalo 54 skupinek koledníků, v letošním roce někde i se čtyřmi králi, takže celkově bylo zapojeno více než 200 koledníků, přinášejících do domácností radostnou zvěst o narození Ježíše. Nad dveřmi nechávali nápis K + M + B, který žehná jejich domu. Díky jejich snaze a štědrosti občanů Luhačovic a okolních obcí bylo v našem regionu vykoledováno 354 315 Kč.

Výsledky koledování v jednotlivých obcích:

Biskupice	24 529 Kč
Dolní Lhota	26 560 Kč
Horní Lhota	25 116 Kč

Kladná-Žilín	11 030 Kč
Ludkovice	25 866 Kč
Luhačovice	123 118 Kč
Podhradí	15 010 Kč
Polichno	9 167 Kč
Pozlovice	49 433 Kč
Řetechov	10 270 Kč
Sehradice	34 216 Kč
Celkový výtěžek	354 315 Kč

Velmi děkujeme všem za vlídné přijetí koledníků, za poskytnutí občerstvení. Jako každý rok část výtěžku poputuje na přímou pomoc rodinám s dětmi v našem regionu a další část na rozvoj sociálních služeb Charity Luhačovice. Velmi děkujeme všem pracovníkům měst a obcí, kteří nám pečeti pokladničky a počítají celkový výtěžek. Děkujeme všem vedoucím skupinek, kteří se ochotně zapojili, a také malým tříkrálovým koledníkům. Vaši pomoci si velmi vážíme. Děkujeme všem za příspěvky do této celorepublikové sbírky, věříme, že i vám přinesli naši tříkráloví koledníci radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět skrze dítě narozené v betlémských jeslích.

Mgr. Karel Adámek, koordinátor Tříkrálové sbírky
Mgr. Lenka Semelová, ředitelka organizace

Charita Nový Hrozenkov

Osmnáct a jeden rok v Charitě

Počátkem února uplynulo celých 19 let od doby, kdy se Danuše Martínková stala ředitelkou hrozenkovské Charity. Doba je to dlouhá a stojí za rozhovor:

Co Vám léta plnoletosti v Charitě Nový Hrozenkov přinesla?

Ukotvení v církvi, posílení víry. Vědět, co to je mít ráda práci, kterou jsem si nevybrala.

Tomu úplně nerozumím, můžete dovysvětlit?

Odmala jsem chtěla být paní učitelkou. Kvůli bývalému režimu to nebylo možné. Když se situace změnila, vystudovala jsem a začala učit. Nakonec mé kroky ale skončily v Charitě.

Nelituje?

Ne. Přesto, že jsem dlouho uvažovala, že bych se do školy někdy ráda vrátila.

Zmínili jste, že Vám práce v Charitě posílila víru. Dost často se ale stává, že právě setkání s utrpením může naši víru nahlodat. Má na mysli otázky typu: Jak to mohl Bůh dopustit? atd.

Hovořím-li o posílení víry, mám na mysli to, že mi Bůh dal sílu jít dál kupředu, i když se před námi objevovaly stále nové překážky, házeli nám klacky pod nohy. A my to nevzdali. Byl to zázrak. Ani nevím, kolikrát jsem si v duchu říkala: „Bože, jestli máme pokračovat, záleží na tom, zda ty budeš chtít.“ A šlo to. (úsmev)

Bylo něco, co Vám tato léta vzala?

Nemyslím si, že by mi práce v Charitě něco vzala. Každá práce, pokud ji děláte s nasazením, vám přece vždycky něco vezme. S tím musíte počítat. Já bych nedokázala někde jen tak lehce proplouvat a uvažovat, zda bych neměla na víc. Tady do Charity jsem prostě dala všechno.

Změnila Vás nějak?

(Chvilí přemýšlí) Asi jsem byla ve svých začátcích příliš měkká.

Myslíte uvnitř organizace?

Nikoliv. Myslím navenek. Umět nenechat se od okolí zastrašit, dostatečně se ubránit. Řekla bych, že jsem časem nabrala více sebevědomí. Možná je to i tím, že jsme na vesnici a vesnice se jako taková hůře prosazuje. Lidé ve městech, úředníci, politici, těžko chápou, že jsme stejní jako oni, že i my máme své potřeby, nároky.

Časem se mi podařilo vydobýt věci, které byly pro naši Charitu důležité, i když jsem si tím často znepřátelila některé lidi. Ale musela jsem to ustát, bojovali jsme přeci za naše klienty, snažili se uchránit důstojnost babiček a dědečků. Jejich svobodu. Postarat se, aby skutečně dostali to, na co mají nárok, co si zaslouhují. Bylo nutné ukázat, že jisté výsady nejsou jen pro někoho. Rozhodla jsem se, že na tom budu trvat, a v tom jsem byla neoblomná. Na druhou stranu ale asi za ta léta dokážu brát věci i s větším nadhledem.

A v čem se naopak za ta léta změnila Charita Nový Hrozenkov?

Charita Nový Hrozenkov na začátku - to byly dvě vlhké místnosti, 8 lidí, 2 stará auta a jízdní kola. Teď je to jinak. Dříve byla Charita malé společenství, kde se všechno probralo jako v rodině. Každý o každém věděl skoro všechno (usmívá se).

Teď, kdy jsme se několikanásobně rozrostli a to jak navenek tak uvnitř, je to hlavně o tom, kolika lidem můžeme pomoci. S větším kolektivem se ale zákonitě ona intimita ve vztazích vytratila. Ani nevíte, kolik skvělých a profi pracovníků máme a kolik jich v průběhu let Charitou prošlo. A za to jsem velmi vděčná.

Za ty roky máte jistě spoustu vzpomínek. Přesto, je tady nějaký zážitek, který se Vám hluboko zaryl do paměti?

Ano, Charita je plná často neskutečných zážitků. Dodnes mám ovšem slzy na krajíčku, vždy když vjždím do Prahy a vidím Chrám svatého Víta. Vzpomenu si na první den v roce 2006, kdy byl tento chrám uzavřen. A důvodem bylo to, že zde jedna malá vesnická Charita, ta naše, měla svůj koncert. Byl to adventní koncert. Tenkrát tam se mnou byla rodina, spolupracovníci... Jde o zážitek, na který se nezapomíná.

A požádám-li Vás o nějaký příběh či lidský osud, který se Vám dostal pod kůži?

Byla by to spousta lidí - nejvíc asi ze samotného terénu. Já přesto vzpomenu na někoho z našeho „Domečku“. Žena, kterou mám na mysli, byla jednou z prvních klientů v něm. Paní, po zlomenině krčku, přísná. Hned v lednu, když nastoupila, jsme oslavili její 84. narozeniny. Měla 7 dětí a všichni se tenkrát sešli. Přesto, že měla velice těžký život, manžel jí zemřel, když měla dcera 2 roky, byla neskutečně optimistická a moc si vážila toho, že jsme jí vytvořili náhradní domov. Často za mnou do kanceláře přijela na vozičku, jen tak si popovídat. Byla u nás v domečku dlouho, a když zemřela, bylo mi opravdu hodně těžko.

A ještě jedna vzpomínka. Tentokrát na manžele. Pán už se nemohl o svou paní postarat, a tak se rozhodl, že ji dá do „Domečku“ a na sobotu a neděli si ji vždycky vezme zpátky domů. Bydleli blízko, jako dnes vidím, jak si ji vždycky v zimě, celou zachumlanou v dekách odvážel domů: „Tak pojď Božko,“ říkal jí. Byl nadšený z této možnosti. „Máme tady na Hrozenkově dvě významné stavby,“ tvrdil, „v dědině kostel a na Čubově Domeček!“ (směje se a lesknou se jí oči) Chodil za svou paní každý den. Bylo to nádherné manželství. Jejich láska byla hmatatelná. Byli a vlastně stále jsou mým vzorem.

Renata Holčáková,
snímek archiv

Charita Olomouc

Stovky koledníků olomoucké arcidiecéze přijaly biskupské požehnání

Olomouc – V olomoucké katedrále se v sobotu 30. prosince shromáždilo přes 400 koledníků z jednotlivých Charit celé arcidiecéze, aby na prahu Nového roku, v němž Tříkrálová sbírka slaví již devatenácté narozeniny, obdrželi biskupské požehnání. Příběh putování Tří králů za novorozencem děťátkem, Spasitelem světa, jehož příchod předvíдали již starodávní proroci, ožívá každoročně díky všem, kteří se tradičně v lednu vydávají do ulic šířit radostnou zvěst o narození Božího syna a prosit ve prospěch potřebných.

Není „král“ jako Král

Katedrálu sv. Václava zaplnily více než čtyři stovky malých i velkých koledníků, tříkrálových pomocníků a dobrovolníků ze všech koutů Arcidiecéze olomoucké. K nadšeným tvářičkám dětí, často zvedajícím zraky k majestátní výšce klenby olomoucké dominanty, promluvil o významu Tříkrálové sbírky nově vysvěcený biskup Mons. Josef Nuzík. „Milé děti, milí koledníci, znáte tu pohádku, kde král Kazisvět bojuje s králem Radovanem? V pohádkách spolu králové často bojují, ale naši Tři králové, dávní mudrci od východu, se dokázali společně domluvit a putovat spolu do Betléma v Judsku, aby se poklonili narozenému králi Židů. Ve světle víry poznali v chudém a bezmocném děťátku skutečného Božího Syna,“ přiblížil Josef Nuzík evangelijní příběh klanění mudrců srdcím nejmenších. Děti na oplátku otci Nuzíkovi za slova a požehnání na cestu poděkovaly mohutným potleskem se zadupáním. Stejně jako dávní králové v zemi judské, nesou i oni všem lidem dobré vůle radostnou zprávu, že Bůh je uprostřed nás a že Syn Boží přišel na svět, ne aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a prokazoval dobrodiní.

Koledníci z Hané, Valašska i ze Slovácka

V kavárně Betreka a Bistrá kráva ve Wurmově ulici mezitím vyvrcholily přípravy na polední přívál vyhladovělých „králů“, kteří se za biskupským požehnáním vydali z nejrůznějších vesnic a měst olomoucké arcidiecéze. Na návštěvníky čekala teplá domácí polévka a tradiční buchty, které napekly dobrovolnice ze svatokopecké farnosti. „Kapacita prostoru je

80 míst, koledníky jsme tedy rozdělili do pěti skupinek, které se střídaly po půlhodině. Měli jsme zde například koledníky z Hranic, Zlína, Otrokovic, Zábřehu, Valašských Klobouků, Kojetína, Konice, Prostějova, Vyškova, Valašského Meziříčí, Veselí nad Moravou, Uherského Hradiště, Uherského Brodu a všichni chválili, jak si pochutnali,“ líčila dojmy ze setkání Daniela Pazderová, pastorační asistentka Charity Olomouc. Po polední pauze čekal koledníky navazující odpolední program, a to volné vstupenky do Vlastivědného muzea v Olomouci a prohlídka Arcibiskupského paláce.

Význam širšího společného setkání tříkrálových dobrovolníků Charit olomoucké arcidiecéze chválí i Ludmila Gottwaldová, ředitelka Charity Olomouc: „Snažila jsem se s každým, koho jsem potkala, alespoň chvíli zastavit a prohodit pár slov. Setkala jsem se zde například se staršími dobrovolnicemi Charity Zábřeh, které vytvářejí každoročně tamním koledníkům zázemí. Děkovaly, jaký to byl pro ně dnes zážitek. Jedna z nich vzpomínala, že naposledy byla v katedrále před 40 lety na první mši svého bratra. Je potěšující setkat se s lidmi, které třeba vůbec neznáte, ale s nimiž jste spojeni neviditelným poutem tohoto krásného a společného díla, jímž Tříkrálová sbírka bezesporu je,“ a dodává: „Měli jsme obavy, jestli se nám podařilo připravit dostatek jídla pro tolik lidí a také jestli bude chutnat. Ale ukázalo se, že naše obavy byly liché, všeho bylo dost a my jsme rádi, že domácí zelňačka přišla koledníkům k chuti.“

Děkujeme všem dárcům Tříkrálové sbírky, všem lidem dobré vůle, kteří nezapomínají na bližního v nouzi v duchu Kristova největšího přikázání: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Lukáš 10:27)

*Eva Štefková, Charita Olomouc
Foto: Jiří Kopáč*

Olomoucký biskup v roli krále žehnal i lidem v ulicích

Olomouc - Kostýmy Tří králů oblékli v pátek 5. ledna olomoucký biskup Antonín Basler, vedoucí střediska Samaritán Petr Prinz a ředitel hospice na Svatém Kopečku Jiří Borík. Tradiční tříkrálová koleda v doprovodu flétnístek z konzervatoře zazněla na radnici, na kurii Arcibiskupství olomouckého, na rektorátu Univerzity Palackého i v mateřské školce Ovečka. Tři králové procházeli dopoledne olomouckými ulicemi od katedrály sv. Václava přes Univerzitní ulici až na Horní náměstí. Mnozí kolemjdoucí, kteří poznali v jednom ze Tří králů novoapečeného olomouckého biskupa Antonína Baslera, prosili o požehnání...

V domovské katedrále

S radostnou zprávou o narození Božího Syna zavítali Tři králové již tradičně na městské instituce. Předtím však, než se vydali koledovat ve prospěch chudých, zahájili tříkrálovou pouť modlitbou v katedrále sv. Václava, kde se poklonili chudému dítěti v jeslích, v němž před dvěma tisíci lety rozpoznali dávný mudrcové z východu Spasitele. Cestou z katedrály zahráli a zazpívali koledu i emeritnímu biskupovi Josefu Hrdličkovi, který udělil všem zvěstovatelům radostné zprávy na cestu své biskupské požehnání.

Kristus ať požehná tomuto domu

Na Konzervatoři Evangelické akademie v Olomouci oznámili koledníci narození Božího Syna studentům i vyučujícím v tamním koncertním sále za doprovodu místního flétnového dívčího souboru. „Přinášíme vám dobrou zprávu, že Bůh je mezi námi. To pro nás se v Kristu stal chudým, abychom zbohatli z jeho chudoby, a proto ani my nemáme zapomínat na chudé,“ přivítal olomoucký biskup Antonín Basler přítomné. Rektorovi Jaroslavu Millerovi i všem zaměstnancům univerzity popřáli požehnaný nový rok a podle nejznámější tříkrálové tradice ověnčili dveře pracovny rektora i vstupní brány rektorátu Univerzity Palackého tradičními iniciálami K+M+B. Poté zamířili na děkanát Cyrilometodějské teologické fakulty v Olomouci. Kromě přání pokoje a společné závěrečné modlitby poděkoval vedoucí střediska Samaritán Petr Prinz

vedení fakulty za vzornou přípravu studentů, z nichž se mnozí stávají charitními pracovníky.

„Tříkrálový sraz“ v Ovečce a cestou na magistrát

V mateřské školce Ovečka už netrpělivě čekaly na příchod králů třídy nejmenších „Hvězdiček“, „Sluníček“ a „Srdíček“. Krále přivítaly zpěvem koledy a vlastnoručně vyrobenými tříkrálovými korunkami. Ti jim na oplátku darovali nejen kalendáříky a cukříky, ale i tříkrálové papírové pokladnice s nádobkami na vonné masti, které si děti později vybarvily. Cestou na radnici rozdál biskup Antonín Basler kolemjdoucím nejedno požehnání. Na nezvyklý průvod usmívající se lidé z tramvají mávali, další se zastavovali, aby přispěli do pokladničky nebo si koledníky alespoň vyfotografovali. Na radnici přivítal Tři krále primátor Antonín Staněk a jeho náměstci Filip Žáček, Aleš Jakubec a Ladislav Šnevajs. Kromě nich naplnili pokladničku koledníků i další zaměstnanci magistrátu. Primátor popřál koledníkům úspěšný nový rok a ocenil jejich práci. „Chci vám poděkovat, protože se ve vás skrývají osobnosti, které jsou spojeny se zařízeními, jež v Olomouci pomáhají potřebným a lidem, kteří neměli štěstí žít život bez problémů. Za sebe i statutární město chci slíbit, že v možnostech, které jsou nám dány, se budeme i nadále snažit pomáhat a naplňovat poslání, které město vůči svým obyvatelům v tomto směru má,“ ujistil koledníky primátor.

Do zaplněného velkého sálu kurie Arcibiskupství olomouckého vstupovali Tři králové se smíchem: „Půjčili jsme si biskupa a zase vám ho vracíme zpět.“ Do pokladničky již tak napěchované finančními dary putovaly od místních přispěvovatelů další příspěvky pro potřebné.

Co nejsrdečněji děkujeme všem za projevenou štědrost a solidaritnost s chudými a potřebnými!

Eva Štefková, Charita Olomouc

Foto: Jiří Kopáček

Lidé myslí na druhé. Tříkrálová sbírka v olomouckém děkanátu překonala loňský výtěžek

Olomouc – Výsledek Tříkrálové sbírky dokazuje, že lidé mají otevřená srdce pro potřeby druhých. Charita Olomouc vybrala díky štědrosti dárců rekordních 1 650 184 korun. Získaná částka překonala loňský výtěžek o více než dvě stě tisíc korun. Tři králové koledovali nejen v ulicích vesnic a měst, ale i na městských a krajských institucích. Do výsledku sbírky se v letošním roce promítla vstřícnost a štědrost dárců i příznivé lednové počasí. Výnos poputuje v Charitě Olomouc k nejchudším a nejslabším: seniorům, nemocným, handicapovaným, rodinám v tísní a osobám bez zázemí.

Na Olomoucku vyrazilo začátkem ledna do ulic ve prospěch potřebných 373 kolednických skupinek, což je v přepočtu celkem kolem 1400 dobrovolníků – koledníků a vedoucích skupinek. Pro lidi ocitající se v nouzi byla vykoledována rekordní částka **1 650 184 Kč**. Výtěžek Tříkrálové sbírky 2018 tak převýšil loňskou sumu o 213 150 korun. Koledovalo se i v těch nejmenších vesničkách na Olomoucku, letos poprvé například ve Svěsedlicích, které mají pod dvě stovky obyvatel. „Ve Svěsedlicích se stal místním asistentem sám starosta Lubomír Konar, který se v Charitě Olomouc aktivně zapojil i při rozpečetování pokladničky a počítání výtěžku za obec,“ sdělila Milada Malíšková, koordinátorka sbírky pro venkov Charity Olomouc.

Z místních částí děkanátu přicházejí zprávy z koledování: „Letos nás velice příjemně překvapila reakce lidí. Hodně lidí nás očekávalo připravených, pro koledníky měli nachystané pohoštění i drobné sladkosti. Veškeré reakce byly pozitivní, dostalo se nám radostného přijetí i tam, kde bychom to ani nečekali,“ uvedl jeden z místních asistentů sbírky z Ústí na Olomoucku. Mírná zima na začátku roku se

z části promítla do průběhu koledování, a tím i do výsledku. „V loňském roce se koledníci potýkali s extrémními podmínkami a chřipkovou epidemií, letošní zima byla v prvních dvou lednových týdnech mírná, což se projevilo i ve větším nasazení koledníků,“ okomentovala výsledky Terezie Táborská, koordinátorka sbírky pro město Olomouc.

Poděkování Charity Olomouc míří ke všem dárcům, koledníkům a dobrovolníkům Tříkrálové sbírky. „Každá darovaná koruna ve prospěch lidí, kteří se ocitli v tíživé situaci, je požehnáním,“ uvedla k rekordní částce Milada Malíšková a dodala: „Naše poděkování patří všem účastníkům, od těch nejmenších koledníků až po jejich rodiče a všem dalším dobrovolníkům, kteří už od listopadu pomáhali v Charitě s přípravou sbírky. Děkujeme také všem starostům a dalším představitelům jednotlivých obcí děkanátu za výjimečnou spolupráci při rozpečetování pokladniček a sčítání výtěžku.“ Z výtěžku podpoří Charita Olomouc domácí hospicovou péči, vytvoření nových prostor pro starší nemocné lidi bez domova, rekonstrukci a zajištění vybavení pro 7 sociálních bytů, vytvoření fondu pro rychlou pomoc lidem v akutní krizi a rovněž volnočasové aktivity dětí z rodin ohrožených sociálním vyloučením.

Srdečné díky patří všem, kteří ve svých domovech přijali tříkrálové koledníky a přispěli na pomoc potřebným.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Postní doba nás vybídne ke skutkům lásky

O první postní neděli 18. února obdrželi věřící v kostele papírovou schránku „postničku“. Do schránky vkládají finanční prostředky, které ušetřili odříkáním si během čtyřicetidenního postního období. Almužna v církvi je spjata již s dobou novozákonní. Stejně jako apoštol Pavel tehdy vyzýval korintské věřící, aby následovali příkladu církve v Makedonii, která uspořádala

sbírku pro chudé bratry a sestry v Jeruzalémě, vyzývá v dnešní době církev prostřednictvím Postní almužny i nás, abychom pamatovali na potřebné nejen modlitbou, ale i skutkem lásky.

Příklad hodný následování nacházíme u makedonských bratří a sester, kteří v rané církvi uskutečnili sbírku pro chudé jeruzalémské křesťany. Apoštol Pavel píše o církvi v Makedonii v listu Korintským: „Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnosti; s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku. Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám,“ a vyzývá i korintské křesťany, aby následovali jejich příkladu.

Almužna jako nový životní styl

Stejně tak jako sbírka pro chudé v rané církvi pomáhá postní almužna potřebným i dnes. Finanční dary, které nastřádají věřící během předvelikonočního období, věnuje Charita ve spolupráci s farnostmi nejpotřebnějším lidem v nouzi. Podle papeže Františka je almužna pomocí nejen pro obdarované, ale i pro dárce: „Almužna nás osvobozuje od chamtivosti a pomáhá nám vidět ve svém bližním bratra nebo sestru: to, co mám, nikdy nepatří jenom mně,“ a pokračuje: „Jak bych si přál, aby se almužna pro

každého z nás stala skutečným životním stylem! Jak bych si přál, abychom jako křesťané následovali příklad apoštolů a v dělení se o majetek viděli hmatatelný doklad společenství, které v církvi žijeme!“

Postní schránka může být pro věřící, podobně jako je adventní věnec symbolem Vánoc, symbolem přípravy na Velikonoce i při společném setkávání u modlitby. Apoštol Pavel vyzývá křesťany, aby byli bohatí v díle milosti pro druhé, stejně tak jako jsou bohatí ve víře, v slovu poznání, v horlivosti a lásce. Věřící si mohou všimnout potřeb lidí přímo ve svém okolí a sami zvolit konkrétního adresáta pomoci. Lístek s jeho jménem lze vložit přímo do „postničky“. Na Květnou neděli 25. března odevzdají věřící papírové schránky ve svých kostelích. Farnost poté předá finanční dary Charitě, která se po dohodě s farnostmi postará o jejich rozdělení potřebným.

V loňském roce pomohly dary z Postní almužny v olomouckém děkanátu například rodině se čtyřmi dětmi na potřebnou rehabilitaci pro hendikepovaného syna i nemocné ženě, která díky požáru přišla o střechu nad hlavou. Pomoci se dostalo i starší ženě v důchodovém věku, která se ocitla bez domova poté, kdy jí byl ukončen pronájem z důvodu rekonstrukce. Na Krizové centrum Charity Olomouc přišla bez financí v situaci, kdy poslední úspory použila bezúspěšně na hledání nového bydlení a zaměstnání.

Eva Štefková, Charita Olomouc

Foto: Jindřich Štreit

Charita Svitavy

Tříkrálová koleda: jedním z králů byla i loutka

Celých čtrnáct dní nového roku opět patřilo Tříkrálové sbírce. V tomto roce měly Svitavy zapečetěno 55 kasiček, které ale nebyly všechny využity. Celkem bylo pro Svitavsko určeno 118 kasiček. To by v ideálním případě znamenalo, že se v obcích a v ulicích měst pohybovalo 472 králů, králíčků a vedoucích skupinek.

Sehnat takové množství koledníků, aby koledování bylo radostí, a nebylo příliš náročné, je každý rok oříšek pro koordinátora. Přesto má nakonec každá obec alespoň jednu využitou kasičku, i když pro větší obce je to opravdu málo. Ten, kdo chce opravdu přispět, musí hledat jiné způsoby. Někteří lidé přispívali v sídle Charity Svitavy, jiní tříkrálové skupince, kterou potkali na ulici. Nedostatek koledníků vyřešila originálním způsobem vedoucí jedné skupinky v Březové nad Svitavou. Společnost jí dělala loutka s korunkou krále a myslím, že potěšila všude, kde skupince otevřeli. Zda loutka i zpívala, není známo.

Tři králové přinesli radost také na LDN ve Svitavách. Odměnou jim byly rozsvícené oči a společný zpěv koledy. Naše nejstarší kolednice, paní Emílie, se objevila na Tři krále ve večerních zprávách České televize.

Vybavení koledníků nápoji zajistila firma Qanto.

Poděkování tříkrálovým koledníkům ve formě Svěrákova filmu Po strništi bos zprostředkovalo Středisko kulturních služeb Svitavy.

Kasičky byly rozpečeteny na městském úřadě. Výnos sbírky ve Svitavách činí 487 122 korun. Výnos Tříkrálové sbírky 2018 bude opět využit na přímou pomoc rodinám s dětmi, na pomoc lidem postiženým humanitárními katastrofami a jinými nepředpokládanými událostmi. Výtěžek by měl pomoci zajistit bezbariérový přístup do 1. patra v budově Charity v Polní ulici.

Využití Tříkrálové sbírky je posuzováno tříkrálovou komisí a reaguje na aktuální potřebnost v místních farních a oblastních Charitách.

Děkujeme ze srdce všem, kteří jakýmkoli způsobem Tříkrálovou sbírku podpořili.

*Miriam Holubcová,
koordinátorka sbírky*

Charita Šternberk

Litovelští přispěli na plese dětem z Indie a děkovali tříkrálovým koledníkům

Nasobůrky, Litovel – Návštěvníci Charitního plesu v Nasobůrkách podpořili o únorovém víkendu děti z Indie. Litovelské mateřské centrum Rybička zas patřilo tříkrálovým koledníkům.

V sobotu 10. února pořádalo středisko Litovel čtrnáctý Charitní ples. I letos byla v plném sále v Nasobůrkách u Litovle velice příjemná atmosféra, ke které přípravou bohatého občerstvení velkou měrou přispěli všichni pracovníci střediska

i jeho dobrovolníci. Díky krásné tombole, kterou podpořilo město Litovel, okolní obce, místní podnikatelé i jednotlivci, zaplatíme opět školní vzdělání třem dětem z Indie a Ugandy v projektu Adopce na dálku.

Neděle pak patřila tradičně Maškarnímu karnevalu pro Tříkrálové koledníky a děti z Charitního Mateřského centra Rybička. Děti si užily nejružnější zábavné soutěže, vyhlášení nejlepších masek i malou tombolu.

Největším překvapením na závěr bylo vystoupení Otce Miroslava Bambucha, který předvedl dětem Večerníčka, včetně krasojízdy na jednokolečku a mávání čepičkou.

Podle úžasu malých i velkých to bude dlouho nezapomenutelný zážitek.

Ludmila Zavadilová,
Charita Šternberk - středisko Litovel

Proč ples Charity?

Uničov - Často jsem si dávala otázku: „Jak ještě více prezentovat Charitu, aby si lidé o ní povídali?“ Myslím hlavně ti lidé, kteří nás zatím nepotřebovali a slovo „charita“ jim přirozeně nešlo do úst. A naskytla se mi odpověď, co takhle uspořádat ples? Většina různých spolků pořádá už hodně let ples pro svoje příznivce i okolí. U nás v Uničově žádná charitní tradice nebyla.

A tak tedy v roce 2017 jsme vyrazili, v tradičním tanečním světě, urvat si své místo. Ples měl být takovým nultým ročníkem. Moje uvažování bylo, buď nám to vyjde, anebo už vícekrát ne.

A tak vám s radostí můžu říci, že po kladných ohlasech účastníků, jsme již spustili tradici a teď hrdě nechávám na plakát psát „Ples Charity“!

Přála bych si mít nějaký senzor, abych věděla, kolikrát bylo slyšet v různých rodinách a firmách slovo spojené s Charitou. A vůbec mi nevadí, že to bylo tentokrát spojené s plesem.

Alena Charouzová,
Charita Šternberk – středisko Uničov

Oblastní charita Uherský Brod

Spolupráce brodské a trnavské Charity přinese inspiraci i výměnu zkušeností

O tom, jak v praxi aplikovat projekt přeshraniční spolupráce, se ve čtvrtek 25. ledna domlouvali zástupci Oblastní charity Uherský Brod a Trnavská arcidiecézní charita. Setkání zástupců obou organizací se uskutečnilo v Domě s pečovatelskou službou v Dolním Němčí.

S ředitelem trnavské Charity, panem Miroslavem Dzurechem a projektovým manažerem trnavské Charity si zástupci uherskobrodské Charity předestřeli cíle této spolupráce v rámci projektu Evropské unie na přeshraniční spolupráci. „Tento projekt je zaměřený na výměnu zkušeností, workshopy, společenská setkávání pracovníků i klientů obou Charit. Slovenská strana má mimo jiné zájem o informace a přednášky na téma Standardy v sociálních službách, které zatím ještě nejsou na Slovensku zákonem stanoveny. Tento zákon se ale u našich sousedů připravuje a oni chtějí být na tuto novou situaci připraveni. Tento zákon totiž do jisté míry kopíruje zkušenosti z České republiky,“ vysvětlil ředitel uherskobrodské

Charity Petr Houšť. Ten dále doplnil, že se svým slovenským kolegou projednal i možnosti spolupráce v souvislosti se standardy, týkajícími se nízkoprahového centra. „Trnavská Charita totiž, stejně jako naše organizace, nízkoprahové denní centrum pro osoby bez příštího provozu. I v tomto případě jim naše informace a dosažené zkušenosti mohou být užitečné. A stejně tak i my budeme od slovenských kolegů čerpat inspiraci a jejich zkušenosti,“ podotkl Petr Houšť. Spolupráce obou Charit už má podle něj za sebou i konkrétní kroky. „My jsme pro potřebné, o které se trnavská Charita stará, v minulosti a také v těchto dnech poskytli část našich zásob z Centra potravinové a materiální pomoci. Oni zase pomáhají našim klientům, například těm, kteří se ocitli v akutní sociální nouzi. Dodávají věci a materiál, který my k dispozici nemáme,“ poznamenal Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Napětí a dobrá nálada u her smyly věkové rozdíly

Dolní Němčí - V Domě s pečovatelskou službou v Dolním Němčí se v úterý 6. února uskutečnil turnaj ve stolních hrách mezi klienty a dětmi z Misijního klubka a Ministrantů. Akci provázela příjemná a srdečná nálada, děti přinesly klientům drobné dárečky, které samy vyráběly.

Do akce se zapojily i maminky dětí a pracovníci pečovatelské služby, kteří pomáhali s přípravou občerstvení. Účastníci akce si tak mohli pochutnat na vynikajících muffinech, buchtách a dalších dobrotách. Turnaj navštívil i místní kněz P. Petr Hofírek.

Děkujeme pracovníkům pečovatelské služby, že přípravou turnaje pomáhali nad rámec svých pracovních povinností. Poděkování patří i klientům za hojnou účast, všem zúčastněným dětem a také paní Martině Smetanové, která celou akci zorganizovala.

*Jana Miškeříková,
sociální pracovnice,
Oblastní charita Uherský Brod*

Tombola vydařeného charitního plesu nabídla pálenici i vlečku hnoje

Horní Němčí - V pořadí 11. ples uspořádala Oblastní charita Uherský Brod. Tentokrát se slavnostní akce konala v pátek 2. února v Kulturním domě v Horním Němčí. K dobré náladě hrála Dechová hudba Straňanka a DJ Petr Škařupa. V programu dále vystoupily seskupení Las Juanitas a 1. AC Aerobic Uherský Brod. Hrou na housle potěšila desetiletá Karolína Bačková, která zahrála i se svým tatínkem. Nechyběla ochutnávka přívlastkových vín, bohaté občerstvení a tombola. Ples navštívilo zhruba 250 spokojených účastníků.

Radost měli i vítězové cen z tomboly. „Letos se nám podařilo získat do tomboly zhruba 350 cen. Kromě tradičních cen, jako jsou ledničky, pračky, notebook a podobně, byly v tombole i unikáty v podobě živého králíka, miniaturního modelu pálenice, či vlečky hnoje,“ podotkla vedoucí Pečovatelské služby Horní Němčí Markéta Hurtová.

Podle slov návštěvníků byl ples velmi vydařený. „Plesy brodské Charity považuju za jedny z nejlepších akcí plesové sezóny. Ples v Horním Němčí neměl žádnou slabinu. Bavil mě dobrý program,

ve kterém nechyběly různé hudební žánry, vynikající bylo i občerstvení a bohatá tombola. Ani já jsem neodcházel s prázdnou, vyhrál jsem hezkou vázu,“ poznamenal senátor a starosta Uherského Brodu Patrik Kunčar.

Ples navštívila i řada dalších starostů regionu, chybět nemohl ani první muž horněmčanské radnice, Lumír Kreisl. „Ples se mi velmi líbil. Navštívil jsem ho i s mojí manželkou, a byli jsme opravdu spokojeni. Skvělá byla i tombola, vyhráli jsme dárkový koš a televizor,“ netajil svou spokojenost starosta Lumír Kreisl.

Výtěžek akce, který je určený na podporu Pečovatelské služby Horní Němčí, prozatím není sečtený a bude znám během nejbližších dnů. Výslednou částku zdvojnásobí Nadace Divoké husy, která charitní ples podpořila. Velké poděkování patří i všem sponzorům z regionu, kteří ples jakýmkoli způsobem podpořili.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Starosta Bánova: Pečovatelská služba je pro naše občany mimořádně důležitá

Bánov - Významnou částkou podpořila v těchto dnech Pečovatelskou službu Bánov tamní radnice.

Obec Bánov tuto pečovatelskou službu Oblastní charity Uherský Brod finančně podporuje opakovaně a podle starosty obce Marka Mahdala jí chce pomáhat i nadále. „Pro rok 2018 jsou pro tento účel vyčleněny prostředky ve výši 50 000 korun. Velmi kladně hodnotíme zavedení nepřetržitého provozu v našem Domě s chráněnými byty,“ podotkl starosta Bánova Marek Mahdal a připomněl, že pečovatelskou službu, která v Bánově působí, považuje za velmi důležitou. Lidem, jejichž zdravotní stav vyžaduje nepřetržitou péči, tak je díky této službě umožněno setrvání ve své obci i přes jejich zdravotní omezení. Mohou tak být zachovány přirozené kontakty s vrstevníky, rodinou, s místem rodiště a bydliště. „Nicméně, podle potřeby přijímáme i občany okolních obcí. Pozitivní ohlasy máme od samotných

obyvatelů Domu s chráněnými byty i od jejich rodinných příslušníků. Vzhledem k tomu, že v pořadníku máme zhruba třicet žádostí a v domě je jen dvacet bytů, je velmi žádoucí, aby služba byla zachována a mohla tak poskytovat služby nejen v Domě s chráněnými byty, ale i v domácnostech. Jelikož místa v domě s chráněnými byty jsou stále hůře dostupná u nás i v okolních obcích, je pro mě o to smutnější, že se pečovatelské služby potýkají s nedostatkem financí. Situace si žádá systémové řešení, které ale určitě nevidím v přenesení části nákladů na obce. Péče o seniory má být úlohou státu, nikoliv obce,“ poznamenal Marek Mahdal.

Vstřícnosti Obce Bánov si velmi vážíme a za finanční příspěvek děkujeme.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Starosta Nivnice jednal s ředitelem brodské Charity o dalších možnostech spolupráce

Nivnice - Otázky související s provozem Charitního domu v Nivnici přijel v pondělí 12. února na tamní úřad projednat se starostou obce Miroslavem Vykydalem a místostarostkou Marií Kománkovou ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

„Probrali jsme, mimo jiné, provozní záležitosti a možnosti oprav signalizačního zařízení Charitního domu a některé další. Otevřeli jsme ale také otázku spolufinancování služeb v sociální oblasti ze strany obcí. Tato problematika totiž není ošetřena žádným zákonem či nařízením, a proto považujeme za nutné pokusit se iniciovat vznik systémového řešení,“ vysvětlil ředitel brodské Charity Petr Houšť.

Starosta Nivnice Miroslav Vykydal setkání ocenil: „Je dobře, když se otevrou otázky, které se ve výsledku týkají obou stran. S brodskou Charitou úzce spolupracujeme, Charitnímu domu Nivnice dlouhodobě pomáháme a jsme s jeho činností velmi spokojeni. Věřím, že i nadále budeme nacházet možnosti, jak v této pomoci pokračovat,“ poznamenal starosta Miroslav Vykydal.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Ředitel prověřil své kolegy testem na alkohol

Uherský Brod - V rámci zkvalitňování služeb a dodržování pracovních předpisů se pracovníci Oblastní charity Uherský Brod namátkově podrobují dechovým testům na alkohol. Jednu z takových kontrol vykonal v těchto dnech ředitel Oblastní charity Uherský Brod také v brodském Azylovém domě pro matky s dětmi v tísní. „Testu se podrobili dva pracovníci tohoto zařízení a jeho výsledek na žádné požití alkoholu nepoukázal. Přiznám se, že jsem ani jiný výsledek nečekal, protože své kolegy považuji za naprosto seriózní a zodpovědné. Přesto v těchto namátkových kontrolách budeme v našich zařízeních, z důvodu prevence a zachování kvality práce, pokračovat,“ sdělil ředitel brodské Charity Petr Houšť.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Trénink paměti dal seniorům zabrat

Klienti Centra seniorů potrápili své mozkové závity. V rámci udržení dobré kondice nejen fyzické, ale i duševní, se zúčastnili tréninku paměti – doplňovali křížovky a hledali rozdíly. Ač se tyto aktivity mohou jevit velmi snadné až banální, pro většinu z nich to nebylo vůbec jednoduché. Obtížné bylo nejen rozpoznat mořské živočichy, jejichž názvy bylo třeba doplnit do křížovky, ale také najít drobné rozdíly v barvách, počtu teček nebo umístění prvku na obrázku. Původně pracovníci Centra seniorů zamýšleli udělat tento trénink paměti formou soutěže, ale realita byla jiná – senioři potřebovali více pomoci, než se z počátku zdálo. Setkání bylo zakončeno společným zpíváním a modlitbou, což klienti vyžadují téměř vždy.

*Simona Vrba,
sociální pracovnice*

Oblastní charita Uherské Hradiště

Tříkrálová sbírka na Uherskohradištsku pokořila hranici 2,5 miliónu

Uherské Hradiště - Dne 4. ledna 2018 projížděla městem skupinka jezdkyň na koních. Tradičně zastavila u domu manželů Červenákových a u Stanclovy lékárny, pak před Městským úřadem, kde ji přivítali představitelé města v čele se starostou Stanislavem Blahou. Jízda každoročně zahajuje Tříkrálovou sbírku. Letos jsme byli trochu opatrní v odhadech, jak sbírka dopadne. Ale již první odevzdané pokladničky z obcí v regionu nasvědčovaly, že by se přece jen letošní výtěžek opět mohl posunout. A když se v úterý 15. ledna rozpečetily poslední pokladničky přímo z Uherského Hradiště, bylo vše jasné. Nárůst proti roku 2017 o více než 115 000 korun a pokoření další hranice – 2,5 milionu korun, přesně 2 524 352 korun.

„Asi se budu opakovat, když řeknu, že mne každoročně štědrost lidí v regionu překvapuje, ale je to tak,“ uvedl projektový manažer Oblastní charity Uherské Hradiště Dalibor Jirásek.

„Vykoledované penízky poputují na spolufinancování výstavby Nízkoprahového centra pro osoby bez přístřeší v Malinovské ulici, dále na přímou pomoc lidem na Uherskohradištsku, kteří se ne vlastní vinou dostali do složité životní situace. Podpoříme i domácí hospicovou péči, kterou využívá stále více nemocných lidí v regionu, a nějaké finance chceme použít také na opravu budovy, kde sídlí Denní centrum sv. Ludmily,“ dodává Dalibor Jirásek.

Sbírku na Uherskohradištsku koordinovala poprvé Hana Reichsfeld. „Trochu jsem se obávala, jak vše dopadne, a nakonec z toho byl rekord. Tříkrálová sbírka ale není jen o penězích, je také o přinášení poselství a požehnání,“ podělila se o své pocity Hana Reichsfeld. A na závěr dodala perličku: „V Uherském Hradišti se již druhým rokem zapojil do koledování náš děkan P. Josef Říha. Letos obešel jeden z největších úseků, což se ‚podepsalo‘ i na jeho pokladničce – vykoledoval 16 099 korun, což bylo nejvíc ze všech pokladniček v Uherském Hradišti, takže mu chci tímto poděkovat.“

A poděkování samozřejmě patří všem, ať už koledníkům nebo dárcům. V příštím roce při jubilejním 20. koledování v našem regionu se těšíme na setkání s vámi.

*Jirka Ráclavská,
Oblastní charita Uherské Hradiště*

Tříkráloví koledníci se veselili při bruslení

Uherské Hradiště - V neděli 21. ledna, v době kdy v Moskvě vrcholilo Mistrovství Evropy v krasobruslení závěrečnou exhibicí nejlepších evropských krasobruslařů, sešly se více než dvě stovky malých i velkých koledníků na uherskohradištském zimním stadionu k tradičnímu Tříkrálovému bruslení. Všichni si to moc užívali a z ledu slezli vždy jen k malému sladkému občerstvení, které pro ně napekli zaměstnanci Charity. A kdo ví, jestli mezi těmi nejmenšími nebyli i budoucí Březinové, Fernandezové či další hvězdy krasobruslení...

Akce byla vlastně prvním poděkováním naší Charity těm, kteří se přičinili o rekordní výtěžek letošní sbírky. Přesáhl hranici 2,5 milionu korun. Proto jsme letošní poděkování rozšířili o další akci, a to projekci Svěrákova filmu „Po strništi bos“, která proběhla v sobotu 27. ledna v kině Hvězda.

*Jitka Ráclavská,
Oblastní charita Uherské Hradiště*

Děti z kunovické školy předaly Charitě šek. Podpoří Domácí hospicovou péči

Kunovice - I v letošním roce obdržela Oblastní charita Uherské Hradiště šek od dětí ze Základní školy Červená cesta v Kunovicích. Děti pod vedením pana učitele Vojtíka opět obdarovaly Domácí zdravotní a hospicovou péči. Výtěžek z akcí, které žáci během roku pořádali, vynesl nádherných 10 000 korun!

Finanční dar z rukou dětí převzal ředitel Oblastní charity Uherské Hradiště Jiří Jakeš. Děti druhým ročníkem sbírky ukázaly, že si uvědomují, jak je důležité pomáhat. Znají náplň práce sesterček z Domácí zdravotní a hospicové péče a uvědomují si, jak je důležité plnohodnotně žít a důstojně zemřít. Při letošním předávání na nás čekalo velmi milé překvapení v podobě divadelního vystoupení žáků. Na představení se těšili klienti Denního centra sv. Ludmily a samozřejmě i pan ředitel!

Krásná scénka o narození Páně dává tušit, že děti mají nejen empatické cítění, ale rovněž herecký talent.

Na závěr předal pan ředitel dětem drobné dárečky. Malé poděkování za jejich velkou snahu!

*Jitka Ráclavská,
Oblastní charita Uherské Hradiště*

Charita Valašské Meziříčí

Tříkrálové koledování není jen sbírka peněz

Valašské Meziříčí - Konečně sečteno. Letos se tříkrálovým koledníkům podařilo vybrat opět o něco více peněz než loni. V médiích slyšíme, že lidé jsou stále štedří, děti se předhá-

nějí, kdo měl v pokladničce více financí. A já si říkám, jestli jsme vyšli od ulic našeho města, naší vesnice právě jen proto.

Na dveře psali koledníci tři písmena K, M, B. Ta písmena vidí lidé každý den, když se vrací domů. Ta písmena budou mít na rámu svých dveří po celý rok. Peníze umožňují koupit a zajistit mnoho věcí. Co se ale nedá jen tak sehnat, je „přání dobra“, požehnání pro druhého. K, M, B, ty tři písmena znamenají, že této konkrétní domácnosti, lidem, kteří tam žijí, přejeme dobro. Přejeme, aby se navzájem měli rádi, aby si dokázali odpouštět, aby byli citliví k potřebám svého manžela, svých dětí, aby byli opravdově šťastní. To je něco velkého, to je důvod, proč pořádáme tříkrálové koledování!

Naše Charita má v mottu krásné tvrzení, že „vracíme lásku světu“. Poskytujeme profesionální sociální služby, dokážeme lidem dát materiální věci, které jim schází. Avšak významný, i když skrytý rozměr, zůstává v tom, jak k lidem přistupujeme. Je to rozměr, který není vidět, ale má obrovský dopad na jejich životy. Naším klientům přejeme dobro, modlíme se za ně, prosíme, aby Láska pronikala do jejich vztahů.

Všichni máme možnost přinášet druhým lidem požehnání nejen během tříkrálového koledování. Když přijdeme k něko-

mu na návštěvu, ve chvíli, kdy s někým prohodíme pár slov na ulici, zkusme na dveře jeho domova, na dveře jeho srdce napsat pomyslné K, M, B, neviditelné, ale přesto tak účinné požehnání. Já prosím o požehnání také pro vás, kteří čtete tyto řádky. A na dálku vám posílám slova starého irského požehnání:

Nechť se před vámi otevírá stále volná cesta.

Nechť máte vítr stále v zádech.

Nechť vám do tváře stále svítí teplé slunce.

Nechť vaše pole stále jemně zkrápí déšť.

A dokud se znovu nesetkáme, nechť vás Bůh ochraňuje ve své dlani.

Amen.

Za Charitu Valašské Meziříčí

**Tereza Olejníková,
pastorační asistentka**

Centrum sociálně materiální pomoci má za sebou rok působení

Charita Valašské Meziříčí (CHVM) provozuje od 5. 12. 2016 Centrum sociálně materiální pomoci (CSMP), které sídlí na ulici Zámecká ve Valašském Meziříčí. Cílem činnosti sdílí centra je pomoci potřebným lidem v nepříznivé situaci zajištěním jejich základních potřeb tak, aby se mohli zaměřit na řešení své situace. Jeho pracovníci se zároveň snaží efektivně zužitkovat přebytky a zabránit tak plýtvání.

V době přebytku by nikdo neměl strádat. CSMP poskytuje pomoc v podobě potravin, základního ošacení, hygienických potřeb a dle potřeby a možností základních domácích potřeb lidem, kteří se z nejrůznějších důvodů ocitli v situaci, kdy nemají finance na zajištění základního živobytí.

Pracovnice CSMP je i koordinátorkou přímé pomoci.

Sytý, čistě ošacený a upravený člověk má lepší možnosti při řešení své situace. Umožní mu to ucházet se o zaměstnání, vyřídit důležité záležitosti na úřadech či u lékařů.

Součástí naší pomoci je také poskytování základního sociálního poradenství a zprostředkování kontaktů na sociální služby, tak aby člověk měl podporu a systematickou pomoc. Snahou je, aby se lidé nestali na naší pomoci závislí, ale aby jim byla poskytnuta pomoc v nejtěžší situaci, než si budou schopni své základní potřeby opět zajistit sami.

Pro výdej pomoci jsou sestavena pravidla a veškerá poskytnutá pomoc je evidována. Pravidla jsou nastavována tak, aby každý člověk měl stejnou možnost pomoc dostat a to napříč nejrůznějšími cílovými skupinami a aby se co nejvíce sjednotil přístup sociálních pracovníků různých organizací k poskytování pomoci. Pomoc je vydávána na základě doporučení sociálních pracovníků (poukázek) či na základě sociálního šetření, které provede pracovnice CSMP. Opakovaný výdej pomoci je podmíněn aktivní spoluprací žadatele s příslušnými sociálními službami.

Klienti CSMP

Nejčastěji o pomoc žádají lidé, kteří mají minimální příjmy a řeší zaplacení nezbytných nákladů, které jejich napjatý rozpočet neúměrně zatíží, jako např. koupě léků, splacení dluhů na bydlení, apod. Nebo lidé a rodiny, u kterých došlo nečekaně k poklesu příjmu (např. ztráta zaměstnání, nemoc, apod.). Nejčastěji pomoc CSMP potřebují lidé, kteří mají nejrůznější

zdravotní komplikace, jsou předlužení, lidé propuštěni z výkonu trestu, rodiny a samoživitelky v krizových situacích.

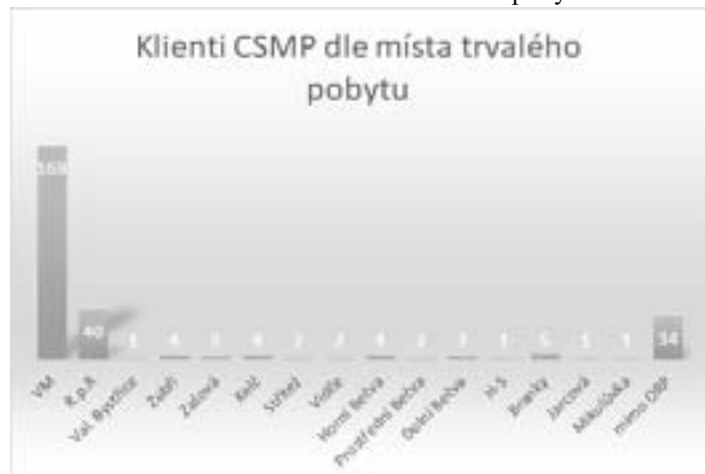
Při poskytování pomoci byly kategorizovány čtyři základní skupiny klientů:

- Lidé bez přístřeší
- Lidé ohrožení sociálním vyloučením (ohrožení ztrátou bydlení, předlužení, propuštění z výkonu trestu, cizinci bez stabilního zajištění,...)
- Lidé dlouhodobě nemocní (dlouhodobě v pracovní neschopnosti, pobírající ID, ...)
- Rodiny a matky samoživitelky v krizových situacích (ohrožení ztrátou bydlení, komplikace při rozchodech, nemoc některého člena rodiny, předluženost,...)

V roce 2017 byli pomocí CSMP podpořeni nejvíce lidé bez přístřeší a lidé ohrožení sociálním vyloučením (**viz graf č. 1**)

CSMP poskytuje pomoc ve své otvírací době na adrese svého sídla ve Valašském Meziříčí. Jelikož však pro některé klienty je vzhledem k jejich situaci nemožné si pro pomoc přijít, poskytuje CSMP pomoc i terénně. Je snahou pomoci tam, kde je to nejvíce potřeba. Klienti CSMP jsou tak obyvatelé z různých obcí z oblasti působnosti Charity Valašské Meziříčí.

Graf č. 2 Klienti CSMP dle místa trvalého pobytu

Celkově v roce 2017 zkontaktovalo CSMP s žádostí o pomoc 177 různých osob či rodin. Těmto lidem pak byla dle jejich potřeb poskytnuta pomoc a to jednorázově či opakovaně. Celkově pracovnice v CSMP měla 320 kontaktů. Průměrně zkontaktovalo CSMP 26 žadatelů měsíčně.

Graf č. 3 Počty kontaktů s klienty v průběhu roku 2017

Spolupracující poskytovatelé sociálních služeb

Centrum sociálně materiální pomoci (CSMP) spolupracuje s nejrůznějšími poskytovateli sociálních služeb v našem okolí i s farnostmi v celé oblasti působnosti Charity Valašské Meziříčí. Tato spolupráce a vzájemná komunikace se stále rozvíjí. CSMP spolupracuje s charitními službami jako s Denním centrem, Noclehárnou, Terénní službou Domino, Azylovým domem pro matky s dětmi, Sociální rehabilitací ATTA, Centrem Amika, Sociálně aktivizačními službami pro rodiny s dětmi (SAS). Spolupráce byla navázána i s mimocharitními službami v oblasti a to především se sociálními odbory měst Valašské Meziříčí a Rožnov pod Radhoštěm, Úřadem práce, Poradnou Rožnov, Agartou, Diakonií. Pod křídly. Spolupráce se nadále vyvíjí a je průběžně zjišťována zpětná vazba spolupracujících sociálních pracovníků.

Graf č. 4 Počty poukázek za rok 2017 dle spolupracující organizace či sociální služby

Pomoc poskytnutá v roce 2017

V roce 2017 bylo z CSMP vydáno 3059 kg potravin, 1082 ks hygienických potřeb, 1283 ks ošacení a textilií, 13 ks domácích potřeb a bylo sepsáno 54 žádostí o přímou pomoc.

Zdroje pomoci

Potraviny

- NPS – celonárodní potravinová sbírka konaná pravidelně v listopadu. Charita Valašské Meziříčí má přidělen Kaufland. NPS je konaná pod záštitou Potravinové banky
- Potravinová banka Zlínského kraje - Charita Valašské Meziříčí může odebírat potraviny z PB na základě darovací smlouvy
- Projekt Potravinová a materiální pomoc nejchudším osobám II (FEAD II)
- Místní prodejna Tesco – CHVM má smlouvu o Dodávce přebytků k ekologické likvidaci, na základě které odebírá pravidelně neprodané pečivo, ovoce a zeleninu
- Ostatní prodejny – na základě novely zákona č. 110/1997 O potravinách a tabákových výrobcích, která nabyla platnost od 1. ledna 2018 a stanovuje se v ní zákonná povinnost obchodních řetězců, jež mají provozovny nad 400 m², darování přebytků potravin charitativním organizacím. Potravinová banka Zlínského kraje přidělila po vzájemné dohodě prodejnu Tesco Valašské Meziříčí. Jedná se dále o odebírání neprodaných trvanlivých potravin z prodejen Kaufland Valašské Meziříčí a Tesco Zubří. Z těchto prodejen bude odebírat pouze poškozené či neprodané trvanlivé potraviny, případně hygienické potřeby
- Místní firmy - Váhala spol. s r. o., Mlékárna Valašské Meziříčí
- Sbírky, konané při veřejných akcích CHVM (Noc venku, Dárek Jam)
- Dary dárců z řad veřejnosti – CSMP dle potřeby vyhláší sbírky potravin při kostelích, či mohou lidé darovat potraviny v Krámku v pasáži

Hygienické potřeby

- Projekt Potravinová a materiální pomoc nejchudším osobám II (FEAD II)
- Poškozené a neprodejné kusy z prodejny Tesco VM.
- NPS – od roku 2017 mohou lidé darovat ve sbírce i hygienu
- Sbírky, konané při veřejných akcích CHVM (např. Noc venku, Dárek Jam)

Ošacení, textilie a domácí potřeby

- Charitní šatník
- Dary dárců z řad veřejnosti – CSMP dle potřeby vyhlašuje sbírky potřebného ošacení a obuvi
- Projekt Potravinová a materiální pomoc nejchudším osobám II (FEAD II)
- Firmy, které někdy poskytnou obnošenou pracovní obuv (např. firma Jacobs Douwe Egberts)

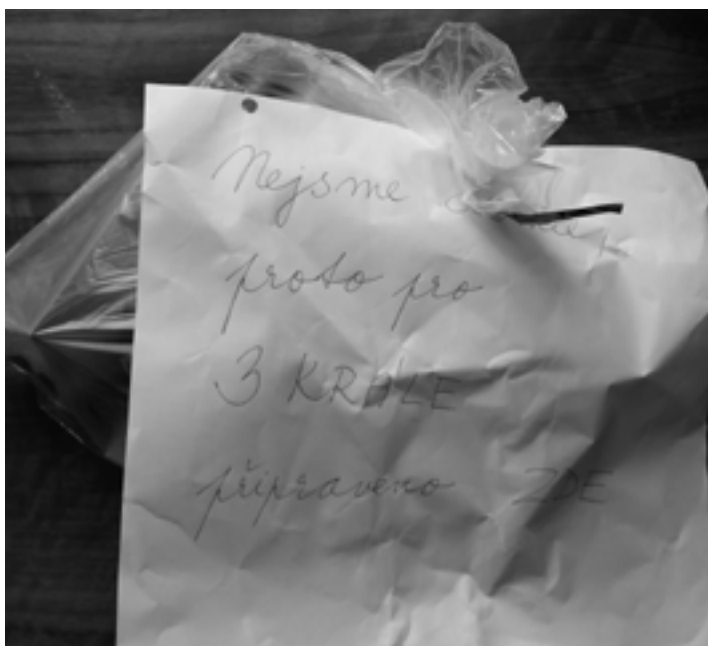
Přímá pomoc

- Tříkrálová sbírka
- Postní almužna
- Dary z řad veřejnosti

*Ludmila Kubjátová,
vedoucí Centra sociálně materiální pomoci*

Charita Vsetín

Důvěra

Francova Lhota - Ve Francově Lhotě, odkud pocházel pan kardinál Trochta, se „třem králům“ při letošním koledování stala tato příhoda. Koledníci zpívali u jednoho z domů, a přestože zpívali z plna hrdla, nikdo jim nešel otevřít. Tak řekli vedoucímu: „Strýcu, tady nikdo doma není, napíšeme jim na dveře aspoň požehnání, že jsme tady byli.“ A když to tam křídou psali, jeden z „králů“ se podíval vedle sebe na opřené koště a říká: „Podívejte, tady za tím koštětem něco je.“ Odstavili koště a tam byl balíček s finančním příspěvkem, s dopisem a ještě i s výslužkou pro koledníky. Bylo to velmi milé a překvapivé, protože ten příspěvek byl opravdu velký a ten, kdo jej tam nechal, má velkou důvěru v poctivost charitního díla i koledníků.

*Věra Trchalíková,
Francova Lhota*

Výtěžek Tříkrálové sbírky v Charitě Vsetín letos poprvé překonal hranici 1 miliónu korun

Vsetín - Mimořádně příznivé počasí, velký počet obětavých koledníků i vedoucích a štědrost mnoha dárců. To vše přispělo k tomu, že v letošním ročníku Tříkrálové sbírky byl překonán rekord a celkový výtěžek dosáhl za vsetínskou Charitu neuvěřitelné výše 1 118 145 korun!

A jak probíhalo koledování přímo ve Vsetíně? V pátek 5. ledna se už před půl jednou začínaly trousit kolem budovy Charity na Horním náměstí děti různého věku, směřující do pastoračního centra, kde od 13 hodin probíhala příprava na Tříkrálové koledování. V tu dobu pak vypuklo opravdové hemžení – děti se jen hrnuly, nastalo oblékání do kostýmů tří králů či mudrců, líčení (zvláště těch „černých vzadu“) a vytváření skupinek. Děti, které neměly předem domluvené vedoucí, netrpělivě čekaly, až se některý „volný“ objeví. To bylo radosti, když už se i ty poslední dočkaly! Vedoucí, po převzetí pokladničky s průkazkou, obdrželi také mapu s vyznačeným úsekem, který by měli projít.

Úderem 14. hodiny nastal hromadný přesun do kostela Nanebevzetí Panny Marie, kde za účasti P. Františka Pěňčíka proběhlo požehnání a vyslání. Všechny přítomné pozdravila ředitelka Charity Věra Dulavová, koordinátorka Tříkrálové sbírky Jarmila Hyžáková poskytla důležité informace a koledníky přišel milými slovy povzbudit také starosta města Vsetína Jiří Růžička. Poté se už všech 30 skupin, vybavených potřebnými náležitostmi, rozběhlo do vsetínských ulic. Díky dobrému počasí se letos ti poslední vraceli až kolem 19. hodiny. Ihned po návratu každé skupinky proběhlo za přítomnosti zástupce městského úřadu sečítání obsahu každé pokladničky a výsledky byly průběžně oznamovány.

Další kolo koledování se roztočilo hned následující sobotu a neděli, kdy na obchůzky za krásného, sluncem prozářeného dne vyrazilo dalších 27 skupin. Dlužno podotknout, že někteří vedoucí i koledníci přišli obětavě koledovat po oba dva dny, za což jim moc děkujeme. Máme velkou radost,

že celková částka, kterou lidé ve městě Vsetíně do sbírky přispěli, činila 295 763 korun, což svědčí o štědrosti dárců a jejich vnímavosti pro potřeby lidí v nouzi.

Pomoc poputuje k rodinám v nouzi či k zdravotně handicapovaným

A jak budou tyto finanční prostředky využity? Z výtěžku letošní sbírky chceme tak jako v minulých letech především poskytovat přímou pomoc rodinám i jednotlivcům v nečekaně obtížných životních situacích, jakož i lidem s těžkým zdravotním handicapem, dále podpořit projekty Mimoškolní přípravy SIDERA pro děti ze sociálně znevýhodněného prostředí, pro domácí hospicovou péči zakoupit kvalitní polohovací lůžka a osobní automobil pro potřeby denního stacionáře Magnolia.

Velké poděkování patří všem dobrovolníkům, kteří se do sbírky aktivně zapojili, a také našim sponzorům, díky jejichž dlouholeté štědré podpoře jsme schopni pro všechny účastníky zajistit kvalitní zázemí – Farnosti Vsetín za poskytnutí prostor pastoračního centra, Jídelně U Vsetínských skláren za dodání gulášové polévky, firmě Pekařna Potraviny-Sorpek s.r.o., Pekařství Střelná s.r.o. a jídelně Střední průmyslové školy Vsetín za výborné pečivo, Papírnictví Olšák za dárky pro koledníky, ČSAD Vsetín za poskytnutí městské hromadné dopravy zdarma, Domu kultury Vsetín za zajištění bezplatného promítání filmu v kině Vatra dětem jako odměnu za koledování pro dobrou věc a firmě Austin Denator s.r.o. za finanční příspěvek na zajištění dalších potřebných nákladů.

V novém roce přejeme všem hodně zdraví, Božího požehnání a radosti z konání dobrých věcí!

Marta Koňáříková,
pastorační asistentka

O jednom obdivuhodném koledování

Leskovec u Vsetína - V naší obci jsme Tříkrálovou sbírku chtěli udělat poprvé, ale do poslední chvíle jsme nevěděli, jestli budeme mít nějaké koledníky. Až v pátek bylo rozhodnuto, že koledovat půjdeme. Přihlásily se dvě cérečky ze třetí třídy a dva bratři ze třetí a čtvrté třídy, takže jsme měli krále hned čtyři, ovšem odmítnout některé z dětí jsem nedokázala.

Sešli jsme se v sobotu ráno, vysvětlila jsem dětem účel Tříkrálové sbírky a děti se s radostí oblékly do královských plášťů.

V 9 hodin jsme začali hned na kraji vesnice. U každého domu, kde nám otevřeli, jsme vždy zazpívali dvě sloky tříkrálové koledy a přednesli jsme společně toto vinšování: „My jsme k vám přišli z daleka, vinšujem vám štěstí, zdraví, Boží požehnání v novém roce a prosíme o příspěvek na Tříkrálovou sbírku.“ Lidé si s obdivem vyslechli koledu i vinšování, rádi přispěli do kasičky a malí králové na oplátku nešetřili poděkováním, cukříky, úsměvem ba i darované

sladkosti někdy opět rozdávali. Zpočátku byly děti hodně překvapeny, jak mile nás lidé přijímali.

V poledne jsme museli udělat přestávku na oběd, protože čaj a sladkosti pořádný hlad nezahnały. Po obědě jsme pokračovali s koledováním tam, kde jsme přestali. Moc pěkné také bylo, jak si malí koledníci v některých domech, kde měli spolužáky či kamarády, domlouvali, aby s námi kamarádi koledovali příští rok. Protože se stmívalo, tak jsme kolem 17. hodiny tříkrálové koledování ukončili.

Obdivovala jsem tyto čtyři malé krále - Anetku, Elišku, Adama a Davida, jejich nasazení pro dobrou věc, jejich nezištnost a také vytrvalost. Všichni čtyři podali obdivuhodný výkon, který se hned tak nevidí. Mají moje velké poděkování a pochvalu.

Pro mě osobně je tato zkušenost dalším důkazem, že je-li něco dílo Boží, tak se navzdory všem překážkám podaří.

*Eva Juříčková,
Leskovec u Vsetína*

Klíče

Vsetín - Ve dnech 5. a 6. ledna se u nás ve Vsetíně konala, jako každý rok, Tříkrálová sbírka. Letos jsme s manželem chodili se skupinkami oba dva dny. Děti byly šikovné, lidé milí, počasí příjemné, zázemí skvělé.

Manžel chodil se skupinkou v místní části Jasenka. Když se v sobotu po koledování vrátil s dětmi k autu, zjistil, že od vozu postrádá klíče. Chvilu je usilovně hledal, pak usoudil, že mu musely vypadnout někde po trase koledování. Bylo to nepříjemné i pro děti ze skupinky, měly v autě bundy, mobily. Bylo chladno, děti potřebovaly odvézt do tepla. Ale jak jsem již uvedla, zázemí bylo skvělé a tak stačilo zavolat a z pastoračního centra hned přijel ochotný řidič. Ten se také potom vrátil a s mým mužem pečlivě prošli celou trasu. Protože klíče nenašli, přilepil manžel na dveře paneláků lístečky s kontaktem pro případného nálezce klíčů.

Oba jsme s mužem nakonec vyhodnotili, že klíče asi nechal ve dveřích auta a někdo je vzal. Manžel se snažil co nejdříve zajistit otevření auta, zvláště kvůli dětem, aby jim vrátil věci. Protože hledám věci častěji než on, mám na to svůj vypracovaný systém - přesvědčila jsem jej, že trasu projdeme ještě jednou, tentokrát pro klid mé duše. Ale opět nic. Když jsme, už značně vyčerpaní, byli u Jednoty na Jasence, ozval se mobil – laskavá paní sdělovala, že se klíče našly na jejich botníku. Po velké radosti a úlevě manžel ve tváři zvažněl a povídá mi: „Víš, já jsem se nikdy při hledání ke sv. Antoníčkovi neobracel, jen jsem o tom slyšel. A teď jsem to zkusil a hned se ozvala ta paní...“ A vzápětí s úsměvem dodal: „Samozeřejmě jsem se obrátil i na Šéfa.“ Naběhla mi husí kůže. Tak to byla rychlá odezva...

Naše epizoda měla ještě malou dohru. Přišli jsme domů a vypověděli našim čtyřem dětem, co se přihodilo. Naši kluci ve věku 19 a 17 let s námi vedli o sv. Antoníčkovi kritickou diskuzi. Zkrátka – jeho přímluva je podle nich dobrá akorát tak pro babičky. Ten večer se náš sedmnáctiletý chystal na ples.

A co se nestalo – společenský oblek najednou nebyl k nalezení, nebyl nikde na logických místech – skříně, předsín. Přemýšleli jsme, kde by se taková věc mohla propadnout. Už byl čas na ples vyrazit, když manžel poradil synovi, ať se podívá do garáže. Nedávno tam uklízel, nějaké věci z předsíně dal do garáže. A tam se také oblek nakonec našel. Když šel syn s oblekem v ruce kolem mě, pronesl: „Hádej, ke komu jsem se pomodlil. Ke svatému Antoníčkovi.“ Ne vždy těmto věcem rozumím, ale zdá se, že fungují.

Andrea Košťátková

V Zrnku nelenili ani na přelomu nového roku

Vsetín - Prosincový měsíc v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zrnko se nesl v duchu „Víry a tolerance“. Akce střídala akce. V lednu je ovládla soutěž v malbě/kresbě.

V prosinci jsme v Zrnku uskutečnili tradiční besedu, na které jsme probírali zvyky, tradice a náboženství. Pekli jsme s uživateli mikulášské perníčky, tvořili vánoční výzdobu, abychom se naladili na vánoční čas. Proběhla i tradiční soutěž o největšího siláka Zrnka. Také nás navštívil s preventivní přednáškou příslušník Městské policie. Přednáška byla pro uživatele velice přínosná. Jako poslední akce v roce 2017 byla Vánoční koktejlová párty. Uživatelé si mohli vyzkoušet namíchat nealkoholické drinky a poté je ochutnat. Tato akce měla velice hojnou účast.

V Novém roce 2018 jsme připravili soutěž v malbě/kresbě. Následoval oblíbený turnaj v ping pongu. Novinkou jsou challenge, což jsou zábavné výzvy pro uživatele.

Za tým Nízkoprahového zařízení Zrnko

Tereza Podešvová DiS,
sociální pracovnice, Charita Vsetín

Charita Zlín

Nejvíce radosti rozdala Amálka, symbol narozeného Dítěte

Zlín - V pátek, den před svátkem Tří králů, překročili před polednem mudrcové z Východu hraniční kámen Zlínského kraje a zamířili bez otálení do nejvyšší budovy ve městě. Přivítal je hejtman Jiří Čunek a radní Michaela Blahová a Miroslav Kašný. Doprovodila je regionální koordinátorka sbírky, Pavla Romaňáková a Vlastimil Vajdák, ředitel Charity Zlín. Ze sídla kraje odešla družina na místní radnici. Pozvala je tam náměstkyně

primátora Kateřina Francová, která převzala nad sbírkou v regionu záštitu, a náměstek Jiří Korec. Tím pouť králů neskončila. Ba právě naopak. Sběrka začala nabírat na obrátkách.

Pavla Romaňáková, PR manažerka
Foto: Jiří Balát a Archiv Charity Zlín

Slzy štěstí, pevné objetí, radost i únava = Tříkrálová sbírka 2018

Tříkrálová sbírka 2018 v Charitě Zlín • 339 zapečetěných kasiček • až 1 300 dobrovolníků v ulicích • 4 města vč. místních částí a 44 obcí. Podtrženo, sečteno • 32 715 kusů platidel, 1 994,8 m bankovek, 165,3 kg mincí.

Tříkrálová sbírka 2018 na Zlínsku - 2 104 879 korun. Děkujeme všem!

Poděkování patří pracovníkům magistrátních, městských a obecních úřadů v jednotlivých obcích, duchovním správcům všech farností, místním asistentům Tříkrálové sbírky, kteří na sebe vzali odpovědnost za hladký průběh sbírky ve své obci, vedoucím skupinek koledníků a koledníkům, a v neposlední řadě také všem dobrým lidem, kteří tříkrálovým koledníkům

přispěli a podpořili tak Charitu v její snaze pomáhat potřebným. Zvláštní poděkování pracovníkům pobočky České spořitelny, a.s., Zarámí 4463, Zlín.

Tak vy jste opravdu přišli

Tříkrálová sobota se vydařila. Co se počasí týká, až moc. Nahoru a dolů v panelových domech jsem po pár hodinách začala pocítovat nejen v nohou, ale i rukou. Děti postupně odkládaly teplé oblečení a já jim byla věšáčkem. Upřímně, já taktéž zvolila svršky spíše do mrazivého, než jarního dne. Pomalu mne doháněla únava. Tak jsme se zastavili občerstvit v cukrárně a já doufala, že se co nevidět vydáme na základnu a pokračovat v koledě budeme až po delším odpočinku. Ti moji mrňouši byli ale jiného názoru. „Ještě pojďme do tohoto domu, prosím,“ žadonili jeden přes druhého. To se nedalo odmítnout. A tak znovu nahoru. Zazvonili jsme, začali zpívat a čekali. Dveře bytu se otevřely. Proti nám stála bělovlasá paní s hůlčičkou, po tváři jí tekly slzy. Slzy štěstí. „Tak vy jste opravdu přišli, vy jste opravdu přišli.“ Nevím, kolikrát tu větu zopakovala. Ale bylo to po celou dobu, co jsme zpívali. Jsem šťastná, že jsme ten dům nevynechali. **Nela**

Já tě musím obejmout

V sobotu odpoledne, kdy už byla většina králů doma, přišla na faru ta poslední skupinka. Tři děti, ve věku pět až deset let, za doprovodu babičky. „Já mám rád Charitu Zlín,“ řekl mým směrem nejstarší mudrlant. Překvapeně jsem se zeptala, proč. „Protože Charita pomáhá. Třeba když někomu vyhoří dům.“ Hned jsem byla doma. Babička dětem, jistě s trpělivostí, vysvětlila, o čem je sbírka. Potěšilo mne, že se opřela o příběh, který byl uveden v materiálu, jež měl ve své výbavě každý vedoucí skupinky. Aspoň někdo si to přečetl :). Vtom se ozval druhý král: „Já jsem našel na zemi korunu. Tak jsem ji dal do kasičky.“ Další radostná informace. Děti jsou úžasné. „A já jsem nepřispěla,“ řekla ta nejmenší královna. Rychle jsem odvětila, že to přece není pravda. Nebýt dětí, koledujících králů, nebyly by přece kasičky plné, tudíž jejich dar je ten z největších. „Já tě musím obejmout,“ otočila se ke mně ta malá dívenka s velkýma očima. A tak jsem k ní přiklekla. „Já to tak mám ráda,“ řekla mi v objetí. **Pavla**

Příště už budu připravená

Dlouhý dům blízko centra, v každém z deseti vchodů šest pater. Právě v tom posledním nám otevřela mladá maminka, u její nohy batole. Byla tak překvapená z naší návštěvy, že se nezmohla na slovo. Rychle se otočila, sáhla po kabelce a vylovila z ní pár drobných. Poděkovali jsme a s úsměvem přislíbili, že za rok zase přijdeme. Když jsme dům opouštěli, uslyšeli jsme, že někdo na nás volá. Byla to ona mladá maminka s dítětem v náručí. Jen tak, v tričku vyběhla za námi. V ruce měla sáček se sladkostmi pro děti a bankovku: „Nezlobte se, já se s králi ještě

nikdy nepotkala. Ale příště už budu připravená.“

Zuzana

Tříkrálová sbírka? Zázitek pro nás všechny

Zdravím Vás v novém roce a přeji Vám v něm plné zdraví, plno energie do Vaší obdivuhodné práce a otevřenost k Božimu požehnání.

S tříkrálovou koledou jsem chodila letos s dětmi po dlouhých 12 letech a prvně v Bohuslavicích, také prvně se sotva pětiletými koledníky. Zázitek pro nás všechny. Musím říct, že to bylo naprosto skvělé a to nejen díky počasí. Překvapilo mě, jak jsou lidé otevření, štedří a jak je Tříkrálová sbírka již zažitá. Jeden pán obdaroval nejen kasičku, ale každému z mých koledníků dal nějaký peníz do ruky a ty malé čisté duše, hezky jeden po druhém, ty své vydělané peníze naházely také do charitní kasičky. S díky za Vaši práci.

Jana

Většina navštívených nás vítala. Možná je to tím, že nás už znají

Dobrý den, tak si představte, při koledování jsme získali tři paní, které nám slíbily, že by příští rok chodily koledovat v naší místní části. To by bylo bezvadné. Já s kamarádkou jsme letos chodily v sobotu do 20 a v neděli do 17 hodin, asi s hodinovou přestávkou na oběd, takže to bylo náročné na čas. Ale řekla bych, že nás velká většina obyvatel vítala, řeklo by se s radostí a někteří už měli i nachystané peníze. Možná je to tím, že už nás hodně lidí zná. I ostatní skupinky ve farnosti měly podobnou zkušenost, že koledovat ve stejné lokalitě je výhodou. Přeji Vám tedy, aby se Vám dařilo získávat co nejvíce vedoucích a koledníků, kteří budou mít každoročně jistou tu „svoji“ lokalitu.

Anežka

Díky Bohu za to, že Charita existuje

Pozdrav Pán Bůh. Už se nám rok překulil a prosili jsme Pána o požehnání do našich dnů. A také vyslali tři krále. I náš syn opět vedl jednu skupinku. Plný nadšení vyprávěl, že nejen mladé rodiny s dětmi čekaly na tři krále. Dokonce paní, která se stará o ležícího manžela, je pozvala do ložnice, aby nemocnému zazpívali. Pán spokojeně s nimi pobrukoval. My tři králové... Je pryč doba, kdy se zpočátku lidé zavírali do svých domečků, když viděli jít skupinku.

U nás ve Všemíně chodilo sedm skupinek, v sousední obci jedna další. Všem jsme poskytli jednotné oblečení, které jsme pro tuto příležitost ušili v loňském roce. Paní, která nám vloni zajišťovala látky a nastríhala obleky, je teď na mateřské dovolené. Narodil se jí třetí syn. Tak letos by nám opravdu už nemohla pomáhat, má jiné starosti. Díky Bohu za všechny milosti, ochotné lidičky i dětičky. Za to, že Charita existuje a dovede pomáhat. Bůh vám žehnej.

Jarmila

Byla to pro mne vzácná chvíle štěstí

31. 12. 2017 - Děkuji za krásně zpracovaný leták. Je mi osmdesát pryč, ráda přispěju, alespoň trochu. Ale zvonek většinou neslyším. Když koledníci zazvoní dole u dveří na můj mobil, otevřu jim. Až budou u dveří bytu, ať znovu zazvoní na mobil. Vážím si Vaší obětavé práce. Přeji klid a pohodu.

5. 1. 2018: Byla jsem celý den doma. Nikdo nezazvonil, mobil - žádný ztracený hovor. Byla jsem smutná, můj první email nezabral. Už jsem nikoho nečekala.

6. 1. 2018: Dopoledne zazvonil mobil - koledníci. Mile překvapena, nechala jsem je chvíli čekat - omlouvám se. Tři milá malá děvčátka a průvodkyně. Spolu jsme si zazpívali koledu, byla to pro mě vzácná chvíle štěstí. Děkuji. Pomáháte a rozdáváte chvíle štěstí. Přeji klidný a dobrý rok 2018.

Jitka

Poslední den prázdnin byl královský: „Jsme unaveni, ale ten pocit stojí za to“

Letošní koleda byla super. Krásné počasí, vycházeli jsme při západu sluníčka. Otevřeli nám skoro ve všech domech, těch je u nás na osm desítek. Lidé byli moc milí, někteří si zpívali

s námi, jiní se tvářili překvapeně, ale v dobrém slova smyslu. Dostali jsme spousty úsměvů a přátelských pohledů. Zazněly i moc hezké věty, např.: „Příští rok se na vás těšíme, přijďte zas.“ Navzájem jsme si popřáli do nového roku. Došli jsme domů po třech a půl hodinách koledování. Unavení jsme dost, ale ten pocit

stojí za to :). Doufám, že i dalším koledníkům bude přát hezké počasí. Moc děkujeme za zprostředkování, bez vás bychom se nemohli podílet na něčem tak velkém. Do nového roku přeji mnoho sil a radosti, ať se Vám podaří vše, na co sáhnete.

Marie

„Foťte“ Tříkrálovou sbírku 2018

Zlínsko - Dvanáctý ročník zlínské fotografické soutěže má své vítěze. Soutěžící letos objektivem fotoaparátu zachytili moment těsně před Tříkrálovou sbírkou - „než jsme vyšli na koledu“.

Do soutěže se zapojilo 48 záběrů, přičemž 27 z nich získalo alespoň bod od čtrnáctičlenné odborné poroty. Ta rozdala celkem 668 bodů, přičemž maximální možný počet pro jediný záběr byl 140. Vítězná fotografie posbírala rovnou 104 bodů, je tedy jasné, že ostatní královské obrázky za ní pokulhávaly.

Děkujeme všem, kteří se i letos do soutěžení zapojili, děkujeme těm, kteří se snažili maximálně naplnit zadání. Děkujeme odborné porotě za její čas a objektivitu. Děkujeme dárcům, kteří přispěli hodnotnými cenami, z nichž se vítězové právě teď radují.

Děkujeme Multikinu Golden Apple Cinema Zlín, HP-TRONIC, spol. s r.o., Městskému divadlu Zlín, NWT a.s., OXALIS, spol. s r.o., Časopisu Nezbeda, zábavnému měsíčníku pro děti.

*Pavla Romaňáková,
PR manažerka, Charita Zlín*

Tříkrálový festival: koncerty a vůně punče i zabíjačky

Zlín - Tříkrálový festival, doprovodný program Tříkrálové sbírky ve Zlíně, přinesl hudbu, oblíbený punč i další teplé nápoje a především prodej pochutin z Moravské zabíjačky. Těm, kteří se rozhodli hned na místě okořistovat „prdeláčku“, ji podaly osobnosti města z různých oborů. „Kdo může, zaplatil za ni příspěvkem do tříkrálové kasičky. Citovaná sbírka je pro nás důležitým zdrojem příjmů především pro tzv. přímou pomoc, díky níž jsme schopni podpořit ty, kteří se bez podpory ostatních neobejdou,“ objasnil Vlastimil Vajdák, ředitel zlínské Charity. **Kdo hrál a zpíval?** ROCK&ROLLERS, cimbálová muzika PA-LÉSK a Trio Letná

Kdo podal příchozím Tříkrálovou polévku?

Milan Kladníček - ředitel Městské policie Zlín, Andrea Kratinová - novinářka, Kateřina Francová - náměstkyně primátora města Zlína, Jiří Korec - náměstek primátora města Zlína, Miroslav Adámek - primátor Zlína, Michaela Blahová a Miroslav Kašný - radní kraje, Helena Miklová - vedoucí Sociálního odboru kraje, Kateřina Pivoňková - ředitelka Naděje Zlín, Marek Obdržálek - prezident Rotary klubu Zlín, Ivan Fišar - zlínský děkan, Josef Rosenberg - vizovický děkan, Pavel Glogar - správce farnosti PMPK, Vladimír Řihák - primář krajské nemocnice, Alena Gajdušková - poslankyně Parlamentu ČR, Stanislav Daniel - Střední policejní škola Holešov, Jan Plhák - Jídlna Plhák Moderoval pan Martin Pášma

Festival finančně podpořilo statutární město Zlín, technicky místní farnost Panny Marie Pomocnice křesťanů, za což moc děkujeme

Za podporu Tříkrálového Festivalu 2018 děkujeme ze srdce: Marcelu Pospíšilovi, Janu Plhákovi, Jiřímu Finkovi, Martině Lerlové, Martinu Pášmovi a těm, kteří se jakýmkoliv způsobem na realizaci akce podíleli.

Díky patří také všem, kteří na „jarní“ festiválek přišli, a dobrým lidem, kteří pomáhají naplňovat poslání organizace.

Těšíme se zase příště

*Pavla Romaňáková,
PR manažerka, Charita Zlín*

Na Malé scéně děti rádíly s Machem a Šebestovou

Zlín - Mach a Šebestová, ale i Pažout, Horáček a Kropáček, spolužačky Čermáková a Cibulková, paní Kadrnožková i učitelka, piráti, kočka Micinka, pes Jonatán a hlavně kouzelné utržené sluchátko. Ti všichni dělali radost malým i velkým králům... I když mnozí z herců Ochotnického souboru Lípa jsou také králi, vždyť i uličníci Pažout a Horáček měli na krku tříkrálový šátek! Charita Zlín poděkovala tříkrálovým koledníčkům divadlem.

Kromě představení si děti užily skládání lodičky, přetahování králů siláků s žáky 3. B, zpívání a také hodnotné dárky pro náhodně vylosované přítomné. Dále si všichni pochutnali na sladkostech a dostali i časopisy, ve kterých se mnozí jistě listují. Děkujeme, všem, kteří přijali pozvání do divadla Malá scéna - tolik jich ještě opravdu nikdy nepřišlo!

Charita Zlín

Paní Denisa Hanělová poděkovala za péči o svého dědečka

Dobrý den paní Vlčková, už nějaký čas dochází k mému dědečkovi holky z Vaší pečovatelské služby. Velice si pochvaluje Alenku Pavlovskou i Aničku Plškovou, protože jsou to děvčata šikovná, která opravdu pracují srdíčkem, a to já sama dobře vím. Jen tak někdo takovou práci dělat nemůže. Také zmínil mladou drobnou paní, která byla při první návštěvě. Nejspíš myslel Bar-

boru Bridovou. Každopádně děkujeme moc všem za pomoc.

Denisa Hanělová

Charitní pečovatelskou službu Zlín podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2018, statutární město Zlín a dárci.

Poslankyně Alena Gajdušková vyjádřila obdiv a úctu pečovatelkám

Pečovatelskou službu navštívila poslankyně Alena Gajdušková a Tomáš Šenkeřík, předseda Sociální komise města Zlína. Krátce podebatovali s vedoucí služby a přítomnými pečovatelkami. Oba ocenili nové, dle jejich slov velmi hezké zázemí na Broučkově ulici, kde služba sídlí. V závěru setkání vyjádřili svůj obdiv a hlubokou úctu před všemi, kdo toto velmi odpovědné povolání, spíše však poslání, vykonávají. Rovněž nabídli svou pomocnou ruku a spolupráci při řešení problematiky sociálně zdravotního pomezí a dalších problémů, které se mohou při této práci vyskytnout.

Charitní pečovatelskou službu Zlín podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2018, statutární město Zlín a dárci.

*Pavla Romaňáková,
PR manažerka, Charita Zlín*

Vše nejlepší, paní Marcelo!

Teče voda teče, přes velický majír, kemus ňa zanehal, starodávný frajír...

Touto oblíbenou se děkovalo:

Paní Marcelo Václavíková, děkujeme za Váš neutuchající optimismus, za Váš každodenní úsměv, za Vaši lásku k uživatelům, děkujeme, že jste byla po dlouhá léta (a stále budete) charitačkou. Přejeme Vám v nové životní etapě vše dobré, zdraví, štěstí, pohodičku a Boží požehnání.

Všichni z Charity Zlín

Domovinku - centrum denních služeb pro seniory Zlín podporují Zlínský kraj - Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2018, statutární město Zlín a dárci.

Nejdříve obdiv a vzpomínky, pak splněné přání

Jarda, Milan a Zdeněk, v prvních lednových dnech pak Kašpar, Melichar a Baltazar. A to už pěkně dlouho, přesně tak dlouho, jak trvá projekt Tříkrálová sbírka Charity Česká republika. Své putování ulicemi Nivy ve Zlíně rozšířili o jeden ne zrovna malý dům. Vlastně domov. Domov pro seniory na protilehlém kopci na Burešově. „Je to radost,“ odpovídá na dotazy, proč právě tam vedou královské kroky, jeden z nich. Ani letos králové domov nevynechali.

Asi v polovině široké chodby jednoho z pater stála dáma menšího věku, s širokým úsměvem. Byla to paní Věra, která už před rokem obdivovala královské kostýmy. Ani tentokrát z nich nespustila oči. „My tři králové jdeme k vám...“ zpěv, který se velmi příjemně rozléhal celou chodbou, paní Věru dojal: „Chlapci, vy jste herci z našeho divadla?“ Otázku doplňovalo neustálé pokukování po kostýmech. „Nejsme herci, kralujeme jenom jednou v roce, ale kostýmy máme zapůjčené skutečně ze zlínského divadla,“ zněla odpověď. „Já si říkala, že vás neznám. A víte, že takovýchto kostýmů jsem ušila nespočítaně? Celý život jsem pracovala v šicí dílně,“ objasnila paní Věra svůj zájem o jejich oděv. Určitě by byla moc šťastná, kdyby alespoň pár stehů na pláštích bylo vytvořeno jejíma rukama. Ale to je velmi nepravděpodobné. Paní Věře bude letos 93 let, více než třicet let je již v důchodu. Poslední léta tráví v domově pro seniory, nebylo jí dopřáno mít rodinu. „Víte chlapci, co bych si přála? Ještě jednou se podívat tam, kde jsem pracovala. Přála bych si vidět dílny, přála bych si vidět zázemí, kde jsem tolikrát procházela. I divadelní představení bych ještě nějaké chtěla vidět,“ svěřila se královské družině paní Věra. To ještě ale netušila, že nenarazila jen tak na nějaké obyčejné krále. Ale na krále, kteří udělají vše pro to, aby její přání splnili.

Neuplynulo ani čtrnáct dnů a před králi a Věrou Lalošákovou, která se divadlu upsala na třicet čtyři let, se otevřely jeho dveře. Přivítaly ji Blanka Kovandová s Annou Ambrozovou, která si na paní Věru Lalošákovou dobře pamatuje. „Paní Věro, vy vypadáte tak dobře,“ zaznělo, mimo jiné, při uvítání. „To proto, že jsem měla tak krásný život,“ odpověděla Věra.

Děkujeme Městskému divadlu Zlín za vstřícnost a velmi milé přijetí.

**Pavla Romaňáková,
PR manažerka, Charita Zlín**

CARITAS - Vyšší odborná škola sociální Olomouc

Blok expertů

Letní studijní období na CARITAS – VOŠs Olomouc odstartovalo tradičním Blokem expertů. První únorový týden se studenti Sociální a humanitární práce setkali s odborníky zapojenými do řešení humanitární krize v Jižním Súdánu.

Blok zahájil ve čtvrtek 1. února Duncan McLean s tématem „Kontext krize, humanitární potřeby a reakce mezinárodní komunity na probíhající krizi v Jižním Súdánu“. Dlouholetý spolupracovník organizace Lékaři bez hranic působil jako vedoucí mise nejen v Jižním Súdánu, ale i v Thajsku či Barmě. „Duncan McLean je člověk s bohatými zkušenostmi hlavně z terénu, proto jsme rádi, že právě on zahájil náš Blok expertů,“ uvedl Jan Říkovský, garant vzdělávacího programu Sociální a humanitární práce, který program připravoval.

Přednáška Etiopana Astewaye Wondimagenga a Veroniky Šťastné (ČvT) proběhla v úterý 6. února. Místní spolupracovník organizace Člověk v tísni a zaměstnanec Catholic Mission společně s Veronikou Šťastnou se věnovali tématu dopadu jihosúdánské migrace na sousední Etiopii.

Mezi dalšími přednášejícími byli například Jakub Hein z Lékařů bez hranic, Jan Koubek Kejzlar z organizace CARE či Martina Vohánková, která promlouvala živě z Libanonu. Ve středu byly teoretické přednášky expertů doplněny praktickým workshopem, při kterém si studenti vyzkoušeli, jak uplatnit získané informace pro návrh řešení krize.

„Téma Jižního Súdánu jsme zvolili, protože jde o velmi komplexní problém, na kterém lze studentům ukázat mnohé aspekty zasahující do humanitárních krizí. Podpoří to jejich připravenost na řešení takovýchto situací v budoucím profesním životě,“ vysvětlil Jan Říkovský.

Lucie Bučková,
oddělení komunikace

Vojtěch Kodet přednášel o syndromu vyhoření

Studentky CARITAS – VOŠs Olomouc, Jana Pavla Halčinová a Jana Raková, napsaly pár slov o přednášce pátera Vojtěcha Kodeta, ThD. O.Carm., jehož přednášky byly součástí programu studijního soustředění v Drnovicích, které se uskutečnilo 24. – 26. ledna 2018. Článek velmi pěkně popisuje lidskou bytost, jakožto sociálně citlivou ve vztahu k druhým, a tak se stává inspirativním čtením pro každého z nás.

Ve dnech 24. – 26. 1. 2018 jsme měli možnost zúčastnit se již pravidelného studijního soustředění v Drnovicích. Byl to úžasný zážitek, díky nezapomenutelným lidem.

Závěr celého soustředění ještě více obohatil svojí přítomností pater Vojtěch Kodet, který nám přednášel v rámci dvou bloků - dopoledne na téma „Ezoterika“ (objasnil nám tuto otázku z křesťanského úhlu pohledu), odpolední blok byl zaměřen na téma „Síla křehkosti pomáhajících osob aneb duchovní život jako prevence syndromu vyhoření“.

Otec Vojtěch nám přiblížil a ozřejmil skutečnosti pojící se k syndromu vyhoření - odkud pramení a jak mu lze čelit. Provedl nás tímto tématem na základě silného příběhu ženy, jejímž posláním byla práce s lidmi v těžkých životních situacích. Člověk je povolán, aby žil pro druhé. Dnešní doba klade důraz na výkon a dokazatelnou kvalitu práce, stále jsme tlačeni k přetěžování své síly. Na prvním místě zdůraznil, abychom žili, nemůžeme zachraňovat jiné, aby žili, když sami nebudeme žít. Poukázal na to, proč vůbec syndrom vyhoření vzniká, rozvedl otázku, které skupiny lidí podléhají syndromu vyhoření a proč, dále poukázal na náročnost služby sociálního pracovníka, vykreslil, jak službu správně uchopit.

V neposlední řadě nám přiblížil, jakým způsobem může být naše křehkost a slabost velikým přínosem - nejen, že nás to udržuje v reálném pohledu na sebe, ale díky vědomí křehkosti můžeme správně porozumět trápení a křehkosti druhého člověka. Na základě křehkosti se také buduje vzájemná důvěra mezi klientem a sociálním pracovníkem (když vím, že i ten druhý má své slabosti, mám větší důvěru otevřít se mu).

Klíčovou postavu neboli vzor nám nabídl v osobě Ježíše Krista - taky neuzdravil všechny, dával lidem to, co potřebovali, ne to, co si přáli. On je jediný Spasitel. Naším úkolem není spasit svět. V závěru nám vyjádřil dík a popřál nám hodně sil a odvahy pomáhat nám svěřeným lidem s vnitřní svobodou a spokojeností. Kladl nám na srdce, abychom se vyvarovali jakéhokoliv počítání, když jde o službu lásky a zdůraznil: „Hodnota člověka je tak velká, že i kdybychom pomohli jenom jednomu člověku, tak jsme nežili nadarmo.“

Krásná tečka na konec bylo udělení požehnání pro nás všechny..

Jana Pavla Halčinová,
Jana Raková

HUMANITÁRNÍ POMOC

Kontejner už doplnul na Haiti

Gonaïves, Baie de Henne - Kontejner pro Haiti dorazil z České republiky, a pak z karibského přístavu až do Gonaïves. „Zásilka“ s humanitární pomocí od českých dárců byla v cíli 18. ledna kolem půl desáté večer. Její vykládání začalo druhý den v pět hodin ráno a zabralo necelých pět hodin. Podle Renee Quadros z řádu sv. Josefa, která na zásilku dohlíží, šlo vše hladce.

„Problémy nebyly dokonce ani s proclením, to trvalo pouhých pět dní,“ tlumočí zprávy z Haiti Klára Löffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc. Sbíрка obsahuje vybavení pro šicí dílnu včetně šlapacích šicích strojů, školního nábytku, pomůcek, sportovních potřeb pro děti, zdravotních potřeb, jako například berle, hygienických potřeb a dalších věcí. Příprava i průběh sbírky trval přes půl roku a pomáhalo s ním více než třicet dobrovolníků z řad veřejnosti i Charit. „Při vybalování jednotlivých palet měli Haitané opačný problém než my.

V kontejneru totiž bylo na slunci velké horko, přičemž my jsme při jeho balení v listopadu zmrzali,“ usmívá se Klára.

DĚKUJEME všem dárcům a dobrovolníkům za jejich štěrnost, ochotu i vysoké pracovní nasazení.

Velké díky poslala do ČR i sestřička Renee Quadros (Centrum sv. Josefa v Gonaïves):

„Drazí čeští přátelé, zdravím vás z haitského Gonaïves. Kontejner k nám dorazil v noci 18. ledna se všemi vašimi přáními, dary, štěrností i obětavostí. Chtěla bych poděkovat každému z vás a říct, že i maličkost zasláná v kontejneru bude na Haiti velmi užitečná. Díky za to, že jste nám – lidem na Haiti otevřeli svá srdce...“

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Z Arcidiecézní charity Olomouc míří na Ukrajinu další pomoc

Olomouc, Užhorod – Další potřebné věci, mezi nimi i oblečení firmy Koutný, předala 12. února Arcidiecézní charita Olomouc Řeckokatolické charitě Užhorod. Ta převezla 882 pánských obleků a sak, 16 zdravotních berlí, 12 dětských postýlek a povlečení na Zakarpatskou Ukrajinu. Pomoc obdrží chudé rodiny s velkým počtem dětí a lidé, kteří prchli před válečným konfliktem na východě země.

Tuto pomoc rozdělí na západě Ukrajiny ředitel Řeckokatolické charity Užhorod Myroslav Rusyn. „Oblečení a berle

rozdáme chudým a nemocným lidem, kteří by si je nemohli dovolit. Půjde o potřebné z naší oblasti a dále o lidi, kteří prchli z východu země, kde se válčí. Postýlky zase dodáme do domácností chudých rodin, zejména těch, které mají větší počet dětí,“ upřesnil Myroslav Rusyn.

Ukrajina se aktuálně potýká s velkou nezaměstnaností, ale také frustrací z bezvýchodné situace, která u mnohých lidí vede až k alkoholismu. „Spousta mužů se vrací z válečného konfliktu na východě země s psychickými problémy. Přicházejí o zaměstnání, oni i jejich rodiny nemají peníze na bydlení, ani na jídlo...“ nastínil situaci na Ukrajině Martin Zamazal, který vede humanitární oddělení Arcidiecézní charity Olomouc.

Přes Charitu se rozhodla pomoci Ukrajině například firma Koutný. Ta jí v půlce prosince věnovala přes 1 400 kusů oblečení. Velká část tohoto daru zamířila právě do Užhorodu. „Jsme rádi, že můžeme alespoň tímto pomoci a věříme, že tímto darem pomůžeme zlepšit život lidem, kterým osud nepřál tak jako nám,“ uvedla za firmu Petra Koutná.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Napříč Ukrajinou s Vánočními balíčky. Den po dni

Ukrajina – „Děkujeme, děkujeme, děkujeme,“ vykřikují desítky dětí v Lopatyně, Ternopil, Kolomyji i Bortnikách. Mají radost z vánočních balíčků, objímají nás, někteří už dárčky rozbalují. Hoši vyběhnou ven z pistolkami, které naplnili vodou, holčičky oceňují barevné laky na nehty, další dívka daruje svetr své kamarádce, je jí totiž velký, ale nevadí, ona jej kamarádce přeje. Neubráníme se dojetí. Přečtěte si, jak bylo začátkem ledna s Arcidiecézní charitou Olomouc (ACHO) na Ukrajině. Kromě Charit a dětských domovů se podívala i za lidmi bez domova nebo na farmu, kterou vedou váleční veteráni.

Je po páté hodině ráno, **úterý 2. ledna 2018**. Okna Arcidiecézní charity Olomouc se rozsvěcují do tmy. Za pár minut se otevrou dveře a my začínáme nakládat auto. Jsme čtyři. Za Arcidiecézní charitu Olomouc ředitel Václav Kepřt, fotograf Pavel Langer z oddělení informačních systémů a já – Karolína Opatřilová (mám na starosti komunikaci s veřejností). Na naší cestě nás doprovází s mikrofonom redaktorka Českého rozhlasu Olomouc Monika Tomášková. Kolem šesté hodiny ráno vyrazíme směr západní Ukrajina. Čeká nás monitoring projektů Charity a hlavně rozdávání radosti chudým ukrajinským dětem.

Hranice Polsko – Ukrajina překonáváme bez obtíží. Podle Václava Kepřta je to nejrychlejší přejezd hranic, který pamatuje. Míříme směr Lvov, před námi se táhne nekonečná rovná čára silnice a my s ní... „A jsme na Ukrajině, teď pojedeme pořád rovně a ve čtvrtek doprava,“ usměje se za volantem

pan ředitel. A má pravdu. Dokud za několik hodin nesjedeme z hlavního tahu mezi vesničky. Tehdy se silnice mění v tankodrom. Auta se vyhýbají hlubokým dírám, jezdí do protisměru, prudce brzdí, náhle zatáčí, na sedadlech v autě je to jako na trampolíně. Adrenalin.

Potmě přijíždíme do vesničky Radyvyliv, kde přenocujeme.

Středa 3. ledna 2018. Brzy ráno vyjíždíme do terénu. Naše první zastávka je Lopatyn. Tam rozdáváme Vánoční balíčky od českých dárců dětem, které docházejí do jídelny fondu Děti v nouzi. Mnohé z nich jsou z neúplných sociálně slabých rodin a nemohly by si dovolit na oběd teplé jídlo. Díky fondu se tak každý všední den zdarma naobědvají. Dnes je ale čeká něco zvláštního... Školáci jsou svátečně ustrojení, učešani. Balíčky zde máme předat 72 dětem, nepřicházejí však všechny. Některé v tom čase zpívají při mši v místním kostele. Děti v lopatynské jídelně nám však také zazpívají, a to spoustu koled. Sborově i sólově.

Nazar je po operaci oka

Za dvěma chlapci se vydáváme s dárky přímo k nim domů. Setkáváme se tak s malým Nazarem, který je po náročné operaci oka. „Nazarovy problémy začaly v důsledku poporodního traumatu. Byl operován, ale neúspěšně a za oční bulvou se vytvořil nádor, který se postupně zvětšoval. Minulý rok se mu oko tlačilo z pod víčka, bylo obrovské a nešlo už zavřít. Nyní je po další operaci a vypadá mnohem lépe,“ říká ředitel ACHO Václav Kepřt. Ten spolu s chlapcem rozbaluje obrovský balíček. Uvnitř je například sada autíček. „To budete s bratrem závodit Formule 1,“ usmívá se Václav Kepřt.

V balíčku je i papírový betlém. Chlapec jej hned vezme a umístí pod vánoční stromeček.

Roman nemá doma stromeček, ale dárky ano

Vydáváme se do další chaloupky. Malý domek obývá rodina desetiletého Romana, který má Downův syndrom. Přichází i sousedka. V jejich bytě vánoční stromeček není. Přestože je rodina velmi chudá, chlapeček si kouzlo Vánoc užije. Vytahuje z obrovské krabice od českých dárců různé papírové skládačky, módní sportovní bundu, hakisák a také fotbalový míč – ten mu udělá největší radost, protože miluje fotbal. Hned si v užoučkém pokoji kopeme, míč se odráží ode zdi a rovnou pod postel. Babička s dědečkem se smějí. Roman nás objímá. Předává tak dárek i on nám.

Když se loučíme, paní sousedka nám přeje: „Ať Vám vítr fouká do zad a ne do tváře.“

Děravými silnicemi míříme směr Ternopil. Smějeme se, když projíždíme ukrajinskou vesnicí Berlin, že jsme to vzali trochu oklikou. Jsme rádi, když přijíždíme do hotelu, abychom si odpočinuli.

Čtvrtek 4. ledna začne prohlídkou místní katedrály a odtud rychle do ternopilské Charity. Je plná dětí a jejich rodičů. Ve vzduchu je cítit sváteční atmosféra. Děti předvedou vertep, vánoční scénky přibližující narození Ježíše. Dění v sále Charity snímá kromě Moniky z rozhlasu také ukrajinská televize. Rozdávání dárečků může začít.

Jeden Čorný za druhým

Z počátku to vypadá, že polovinu plného sálu tvoří rodina Čorných. Václav Kepřt vyvolává jedno jméno po druhém a pro dárečky si přichází nekonečný řetěz bratrů a sester

Čorných. Jejich tatínek s balíčky pomáhá, některé jsou „duže těžké“, míní Václav Kepřt, když je potěžkává. Po Čorných přicházejí další a další děti. Je jich 132. Kolem je šrumec a ten najednou protne koleda, Tichá noc a v češtině! Svými zvučnými hlasy nás překvapí paní Ira se svými pěti dětmi. „Nebylo to těžké, koledu jsme se naučili přes noc,“ říká maminka. Klobouk dolů!

Mezi dětmi, které dostávají dárky, jsou letos poprvé i ty, které musely přehnout před válečným konfliktem na východě Ukrajiny.

Vydáváme se do Kolomyje. Je tma, opět se musíme vyhýbat díram, cesta je jimi posetá, kličkování mezi dírami téměř nemožné. Na krajinu se snáší hustá mlha. Jedeme pomaličku. Ve vesnicích navíc nefunguje osvětlení a chybí tam chodníky, takže řidiči musí dávat velký pozor na chodce. Ti splývají s bílou tmou. Naši charitní partneři tvrdí, že to je na Ukrajině opravdu problém a střety s chodci, kteří se vydávají na cestu ve tmě, jsou časté. Uf, konečně jsme v Kolomyji. Bohužel v neproniknutelné mlze bloudíme i jejími ulicemi...

A začíná nový den – **pátek 5. ledna 2018**. Čeká nás návštěva za návštěvou. Farma, moštárna, předávání balíčků dětem v Charitě Kolomyja, a pak návštěva lidí bez domova v novém centru Charity.

Farma a váleční veteráni

Je mrazivé ráno. Ještěže. Bahno na farmě za Kolomyjí je totiž zmrzlé a my se nepropadáme hlouběji a hlouběji... Po farmě nás provází Roman. Má za sebou boje na východě Ukrajiny v ATO (antiteroristické operaci). S dalšími válečnými veterány chovají na farmě nejrůznější zvířata - od drůbeže přes nutrie až po prasata. Sami si vyrábějí krmné granule. Farma

tak v současné době funguje jako terapie pro válečné veterány. Arcidiecézní charita Olomouc pomáhala tuto farmu před časem rozjet. Hodně práce je tam ještě potřeba odvést.

Moštárna

Další na řadě je moštárna. Její vybavení zaplatily Charity z naší diecéze. Moštárna pracuje už téměř 10 let a pomáhá Charitě Kolomyja financovat provoz, dokonce dodávají i do restaurací a hotelů. Moštárnu jsme si prohlédli pár dní po skončení sezony.

A jsme v budově Charity Kolomyja. Po chodbách se prohánějí děti ustrojené v tradičních ukrajinských vyšívaných halenách. Těšíme se na jejich zpívání. Při vystoupení však nečekaně přebírá hlavní roli malý špunt Ilja. Mění se v Go go tanečníka. Kroutí se a dovádí na pódiu, poté zamíří také do sálu mezi diváky.

Fotbalisté Vlad a Maksym

Privítáme se a rozdávání dárečků je tu. Václav Keprt vyvolává další a další jména, balíčky zde v Kolomyji dostane 79 dětí. Po předávání se do pečlivě zabalených krabic chtějí podívat dvojčata Vlad a Maksym. Oba chodí do sportovní školy a hrají fotbal. Z balíčků radostně vyndávají hračky, oblečení, boty, fotbalový míč, ale dokonce i dres. „Jé, Manchester Uni-

ted! Duže djakuju,“ raduje se Vlad. Na svůj věk jsou chlapeci velmi bystří a rozumní. Oba se shodují, že pro ně není nejdůležitější, co v balíčku je. Důležitější je, že někdo chce druhému udělat radost, jen tak. Dárci se v jejich případě střetli do černého. „Budu se učit česky a příště dárcům pošlu pozdrav v češtině,“ dodává třináctiletý Maksym.

Rodinu bratrů těžce poznamenal válečný konflikt na východě země, kam narukoval jejich otec. Rodina se pak bohužel rozpadla, protože lidé si z války s sebou nesou domů traumata, která je poznamenávají na celý život.

Také v kolomyjské oblasti se nacházejí lidé, kteří prošli před válkou na východě. Aktuálně je tam kolem 2000 těch, kteří se stali uprchlíky ve vlastní zemi. „Jde o lidi, kteří už tu mají nějaké zázemí, například rodiče, přátele, známé a podobně. „Pracujeme s nimi v centru, kde se setkávají mezi sebou, drží spolu. Pořádáme ale také setkání s lidmi z Kolomyje, abychom je začlenili do společnosti,“ přibližuje ředitel Charity Kolomyja Serhij Tryfjak. Podle něj mívají tito lidé jednak materiální problémy, ale především se vypořádávají se ztrátou domova a blízkých, kteří přišli o život při válečném konfliktu.

Sirotčinec

Přesouváme se o pár ulic dál. Zadní část auta je plná balíčků. Vezeme je do blízkého sirotčince, kde přebývá 10 dětí ve věku od 3 do 19 let. O ty se starají řádové sestry. Děti ji oslovují: Mama. Jak děti tvrdí: „nejsme sirotci, máme sestřičku, to je naše máma.“

Vzkaz přímo pro mě? - radovaly se děti v sirotčinci

Děti, převážně děvčata, se zpočátku ostýchají. Jedna dívka se schová za gauč, poté ale kulišácky vykukuje a nakonec usedá mezi ostatní. Dárky zde dělají obrovskou radost. Ta radost je o to větší, že ji sdílejí mezi sebou. Jedna holčička rozbalí barevné laky na nehty a hned je ukazuje kamarádce - domlouvají se, jak se budou malovat. Další vytáhne z krabice svetr. Je jí velký, tak ho předá starší dívce a zajímá se, co ještě za překvapení krabička skrývá. Velkou radost děti mají z vánočních přání a krátkých vzkazů. Kratičké dopisy přímo pro ně osobně! Mnozí dárce je napsali dokonce i v azbuce.

Noclehárna pro lidi bez domova

Je tma, pozdní večer. Poslední dnešní zastávkou je noclehárna pro lidi bez domova. Tam ACHO dodala před pár měsíci postele. Vcházíme do rozsvícené chodby a odtud do místnosti, kde posedávají muži i ženy a sledují televizi. V dalším po-

koji jsou postele, polehává tam pár lidí v peřinách. Do řeči se s námi dá starší muž. Moc mu nerozumím. Říká, že létal v letadle a má dva syny. Ale rodina se zřejmě rozpadla a on je na ulici.

Podle ředitele Charity Kolomyja někteří z uživatelů noclehárny nepobírají žádné finanční příspěvky, nemají žádnou pomoc. „Některé z nich připravil o dům podvodník. Polovinu našich klientů ale tvoří lidé, kteří bojovali na východě anebo se vrátili z vězení,“ dodává Serhij Tryfjak.

Kapacita noclehárny je 17 lidí. „Včera tu ale přespalo i 18 lidí. Bylo to třeba,“ říká mladý sociální pracovník. V noclehárně působí tři. Kromě přespání se tu lidé bez domova mohou vykoupat, vyprat si oblečení nebo si je vyměnit. Zahřeje je čaj, káva.

Dětský domov v Bortnikách

Sobota 6. ledna. Ukrajinské Vánoce. Vyrážíme do chlapčského dětského domova v Bortnikách. Někteří chlapci tu chybí, odjeli na Vánoce do Lvova. Ti, kteří zůstali, připravili se svými opatrovníky Ruslanem a Davidem a také s paní kuchárkou typickou štědrovečerní tabuli. „O ukrajinských Vánocích se podává 12 druhů jídla, nemusí jich být hodně, stačí po kousíčku. Většinou na stole nechybí třeba ryba nebo kuřa-

– to jsou kroupy s mákem, medem a ořechy na sladko,“ osvětluje nám Václav Kepřt. Právě on dovezl do dětského domova klukům první dárečky. To bylo před více jak 10 lety.

Ukrajinské Vánoce: koledy, 12 druhů jídla a bonbony schované v obilí

Hodujeme a také zpíváme. Chlapci mají krásné zvukové hlasy. Dětským domovem zní ukrajinské koledy. Pak jsme na řadě my. Ve čtyřech se snažíme o české koledy. U stolu sedí ještě přátelé Ruslana z Maďarska, takže si poslechneme i jejich vánoční písně. Kouzelná sváteční atmosféra.

Sváteční večere graduje, Monika má živý vstup do Českého rozhlasu, který je podbarvený zpěvem koled. Pro nás je nevyklá, že pod stolem je na podlaze seno, které symbolizuje to, že se Kristus narodil do chléva. Občas některý z malých chlapců zmizí pod stolem a hledá bonbóny, které jsou v seně ukryté a dělí se s námi. Po večeri jdeme s chlapci na koledu do ztemnělé vesnice. Jdou koledovat k pár známým.

Druhý den (**neděle 7. ledna 2018**) začne časné zrána, a to účastí na mši v bortnickém kostele. Mše je plná zpěvů, kostel praská ve švech. Po víc jak hodině musím jít ven nadýchat se čerstvého vzduchu. Za pár minut vycházejí z kostela i kluci. Míří k autu a tam se začnou oblékat do kostýmů. Za pár minut vedle mě stojí Tři králové, Čert, Smrt, Žid, Anděl a další postavičky. Jeden ze tří králů, Volodja, si upravuje na hlavě turban. Sleduje se v mobilním telefonu, jak mu to sedí. Jakoby koukal do zrcadla. „Děláš si selfíčko?“ žertuje Ruslan, když prochází kolem. Skupinka pochoduje zpátky ke kostelu. Jejich vertep je úžasný! Po včerejší generálce jej letos hrají poprvé na veřejnosti, a hned v přeplněném kostele. Poté chlapci odjíždějí za ostatními do Lvova. Loučíme se. V domově jich zůstane jen pár.

Odpoledne pomáháme s úklidem po slavnostním večeru. Zablačená zem, seno pod stoly, hromady nádobí. Hledám koště. Neúspěšně. Ptám se česko-slovenštinou (domnívám se, že i s kapkou ukrajinštinou) chlapce, který s námi dře v umývárně: „Sašo, kde je koště? Smeták? Kde máte smeták?“ Nerozumí. Předvádím pantomimu. Neví. Volám na pomoc pana ředitele. A ten zvolá: „Sašo, kde pometlo?“ Saša ví a my se konečně pustíme do zametání.

Večer posedáváme v jídelně a zpíváme kde co – česky, anglicky, ukrajinsky. Povídáme si. Krásný klidný večer, vlastně náš první odpočinek. A pak poslední noc na Ukrajině...

Domů vyjíždíme v **pondělí 9. ledna 2018** kolem osmé hodiny ráno. Před hranicemi s Polskem se táhne dlouhá fronta aut. „To bude aspoň pět šest hodin,“ odhaduje Václav Kepřt. Obracíme tedy auto a vydáváme se přes méně známý hraniční přechod. Opět děravá silnice, jízda se podobá pouťové atrakci. Z okna máváme na procházející skupinky Tří králů. A jsme na hranicích s Polskem. Ukrajinští celníci kontrolují, zda nevezeme v autě někoho navíc. Na polské straně nás čeká prohlídka kufrů a všech zavazadel. Pak můžeme pokračovat dál, polskou dálnicí, sněhovou vánicí, ta ustane a my projede-

me hranice České republiky. Bez zastavení, jako by nic, jako bychom už v Polsku byli doma...

Děkujeme českým dárcům za jejich nápaditost i štědrost. Jejich dárky děti opravdu nesmírně potěšily.

Děkujeme našim partnerům, charitákům z Caritas Ternopil, Kolomyja, dále z fondu Děti v nouzi Lopatyn a také Ruslanovi a klukům z dětského domova v Bortnikách, kteří nám s distribucí dárečků pomáhají a kteří se o nás tak pěkně starali...

***Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Pavel Langer, ACHO***

